

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2182/2005 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Δεκεμβρίου 2005

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1973/2004 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου όσον αφορά τα καθεστώτα στήριξης που προβλέπονται βάσει των τίτλων IV και IVa του εν λόγω κανονισμού και τη χρήση των εκτάσεων γης που προκύπτουν από την παύση καλλιέργειας για την παραγωγή πρώτων υλών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 145 και 155,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 99 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 προβλέπει ότι το ποσό της αιτούμενης ενίσχυσης για σπόρους δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο το οποίο καθορίζει η Επιτροπή. Όταν το συνολικό ποσό της αιτούμενης ενίσχυσης υπερβαίνει το καθορισθέν ανώτατο όριο, η ενίσχυση ανά γεωργό μειώνεται αναλογικά.
- (2) Το κεφάλαιο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1973/2004 της Επιτροπής⁽²⁾ προβλέπει τους όρους για τη λήψη της ενίσχυσης στον τομέα των σπόρων προς σπορά. Το άρθρο 49 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι η ενίσχυση χορηγείται μόνον εφόσον ο σπόρος έχει πράγματι διατεθεί στο εμπόριο προς σπορά από τον αποδέκτη, το αργότερο έως τις 15 Ιουνίου του έτους που έπεται της συγκομιδής.
- (3) Η ανάγκη εφαρμογής ενδεχόμενου συντελεστή μείωσης κατά το ίδιο έτος συνεπάγεται σοβαρή δυσκολία για την εφαρμογή του νέου καθεστώτος. Προκειμένου να αποφευχθεί η επιβολή ενός τέτοιου συντελεστή μείωσης, η μόνη εναλλακτική λύση θα ήταν να χορηγηθούν όλες οι ενισχύσεις κυρίως όταν ολόκληρη η ποσότητα του σπόρου έχει διατεθεί στο εμπόριο, δηλαδή όταν είναι γνωστή ολόκληρη η ποσότητα των σπόρων. Ωστόσο, κάτι τέτοιο θα καθυστερούσε σημαντικά την ημερομηνία πληρωμής προς τους γεωργούς και θα τους προκαλούσε ενδεχομένως οικονομικά προβλήματα. Για να αποφευχθεί η κατάσταση αυτή, πρέπει να θεσπισθεί ένα σύστημα προκαταβολών για τις ενισχύσεις στον τομέα των σπόρων.

- (4) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 864/2004⁽³⁾, ορίζει τους κανόνες που διέπουν τη συνδεδεμένη με την παραγωγή στήριξη για το βαμβάκι, το ελαιόλαδο και τον ακατέργαστο καπνό.
- (5) Ειδικότερα, το κεφάλαιο 10α του τίτλου IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 προβλέπει τη δυνατότητα χορήγησης άμεσης ενίσχυσης για την παραγωγή βαμβακιού. Είναι συνεπώς αναγκαίο να καθοριστούν λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά τη χορήγηση της ενίσχυσης αυτής.
- (6) Το άρθρο 110β παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 προβλέπει ότι για τη χορήγηση της ενίσχυσης ανά εκτάριο για το βαμβάκι ο παραγωγός υποχρεούται να χρησιμοποιεί εγκεκριμένες ποικιλίες και να καλλιεργεί το βαμβάκι σε εκτάσεις εγκεκριμένες από τα κράτη μέλη. Πρέπει συνεπώς να διευκρινιστούν τα κριτήρια έγκρισης, τόσο όσον αφορά τις ποικιλίες όσο και τις γεωργικές γαίες που είναι κατάλληλες για την παραγωγή βαμβακιού.
- (7) Προκειμένου να λάβουν την ενίσχυση ανά εκτάριο επιλέξιμης έκτασης βαμβακιού, οι γεωργοί πρέπει να σπέρνουν εγκεκριμένες γαίες. Πρέπει συνεπώς να καθορισθεί ένα κριτήριο για τον ορισμό της σποράς. Ο καθορισμός από τα κράτη μέλη της ελάχιστης πυκνότητας φύτευσης των γαίων αυτών σε συνάρτηση με τις εδαφοκλιματικές συνθήκες και τις ιδιαιτερότητες της περιοχής πρέπει να αποτελέσει ένα αντικειμενικό κριτήριο για τον προσδιορισμό του κατά πόσον η σπορά έχει εκτελεσθεί ορθά.
- (8) Η υπέρβαση των εθνικών βασικών εκτάσεων για το βαμβάκι που καθορίζονται στο άρθρο 110γ παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 συνεπάγεται μείωση του χορηγούμενου ποσού της ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο. Για την Ελλάδα, πρέπει ωστόσο να διευκρινισθεί ο τρόπος υπολογισμού του μειωμένου ποσού, λαμβανομένης υπόψη της υποδιαίρεσης της εθνικής έκτασης σε υποεκτάσεις στις οποίες εφαρμόζονται διαφορετικά ποσά ενίσχυσης.
- (9) Τα κράτη μέλη πρέπει να προβούν στην έγκριση των διεπαγγελματικών οργανώσεων παραγωγών βαμβακιού, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων αναφορικά με τη διάσταση των διεπαγγελματικών οργανώσεων, τα καθήκοντά τους καθώς και τη εσωτερική τους οργάνωση. Η διάσταση μιας διεπαγγελματικής οργάνωσης πρέπει να καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη της εκκοκκιστικής επιχείρησης μέλους να μπορεί να παραλαμβάνει επαρκείς ποσότητες σύσπορου βαμβακιού. Η διεπαγγελματική οργάνωση, δεδομένου ότι έχει ως πρωταρχικό στόχο τη βελτίωση της ποιότητας του παραδοτέου βαμβακιού, πρέπει να προβαίνει σε ενέργειες που εντάσσονται στο πλαίσιο αυτό προς όφελος των μελών της.

⁽¹⁾ ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 118/2005 της Επιτροπής (ΕΕ L 24 της 27.1.2005, σ. 15).

⁽²⁾ ΕΕ L 345 της 20.11.2004, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1044/2005 (ΕΕ L 172 της 5.7.2005, σ. 76).

⁽³⁾ ΕΕ L 161 της 30.4.2004, σ. 48· διορθωτικό στην ΕΕ L 206 της 9.6.2004, σ. 20.

- (10) Προκειμένου να αποφευχθούν οι επιπλοκές στο επίπεδο διαχείρισης του καθεστώτος της ενίσχυσης, ένας παραγωγός μπορεί να ανήκει μόνο σε μία διεπαγγελματική οργάνωση. Για τον ίδιο λόγο, όταν ο παραγωγός μέλος μιας διεπαγγελματικής οργάνωσης αναλαμβάνει να παραδώσει το παραχθέν βαμβάκι, τον παραδίδει μόνο σε εκκοκκιστική επιχείρηση που είναι μέλος της ίδιας οργάνωσης.
- (11) Σύμφωνα με το άρθρο 110ε του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, οι διεπαγγελματικές οργανώσεις μπορούν να αποφασίζουν τη διαφοροποίηση του ποσού της ενίσχυσης που δικαιούνται οι παραγωγοί μέλη της. Η κλίμακα διαφοροποίησης πρέπει να πληροί τα κριτήρια που αφορούν, ειδικότερα, την ποιότητα του παραδοτέου βαμβακιού, αποκλειόμενων των κριτηρίων που έχουν σχέση με την αύξηση της παραγωγής. Προς το σκοπό αυτό, οι διεπαγγελματικές οργανώσεις πρέπει να καθορίσουν τις κατηγορίες αγροτεμαχίων σε συνάρτηση, κυρίως, με κριτήρια που έχουν σχέση με την ποιότητα του βαμβακιού που παράγεται στα αγροτεμάχια αυτά.
- (12) Προκειμένου να καθοριστεί το ποσό της ενίσχυσης που πρέπει να καταβληθεί στους παραγωγούς μέλη των διεπαγγελματικών οργάνωσεων παραγωγής βαμβακιού, η κλίμακα πρέπει να προβλέπει τη μέθοδο κατανομής του συνολικού ποσού της διαφοροποιημένης ενίσχυσης μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών αγροτεμαχίων, τις διαδικασίες αξιολόγησης και ταξινόμησης κάθε αγροτεμαχίου σε μία από τις κατηγορίες αυτές, τον υπολογισμό του ποσού της ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο ανάλογα με το διαθέσιμο προϋπολογισμό για κάθε κατηγορία, καθώς και το συνολικό αριθμό των εκταρίων που βρίσκονται σε κάθε κατηγορία.
- (13) Για την ταξινόμηση των αγροτεμαχίων σε μία από τις κατηγορίες που καθορίζονται σύμφωνα με την κλίμακα, το βαμβάκι που παραδίδεται μπορεί να υποβληθεί σε ανάλυση παρουσία όλων των ενδιαφερομένων μερών.
- (14) Δεδομένου ότι ο παραγωγός μέλος δεν είναι υποχρεωμένος να παραδώσει το βαμβάκι του, πρέπει να έχει το δικαίωμα τουλάχιστον στο μη διαφοροποιημένο τμήμα της ενίσχυσης σε περίπτωση μη παράδοσης του βαμβακιού. Η κλίμακα διαφοροποίησης πρέπει να προβλέπει την κατάσταση αυτή, καθορίζοντας το ελάχιστο ποσό της ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο σε περίπτωση μη παράδοσης.
- (15) Για την εφαρμογή της κλίμακας και για λόγους απλούστευσης, όλα τα αγροτεμάχια ενός και του ίδιου παραγωγού πρέπει να θεωρούνται ότι ανήκουν στην ίδια κατηγορία αγροτεμαχίων που δίνουν την ίδια ποιότητα βαμβακιού.
- (16) Ο οργανισμός πληρωμής, μετά την παραλαβή της κοινοποίησης της διεπαγγελματικής οργάνωσης σχετικά με τα ποσά της ενίσχυσης που πρέπει να καταβληθούν στους παραγωγούς μέλη, πρέπει να προβαίνει στις αναγκαίες εξακριβώσεις καθώς και στην πληρωμή της ενίσχυσης.
- (17) Η κλίμακα πρέπει να εγκρίνεται από το κράτος μέλος. Για την έγκαιρη ενημέρωση των παραγωγών μελών, πρέπει να προβλέπεται μία καταληκτική ημερομηνία, πριν από την οποία το κράτος μέλος πρέπει να αποφασίζει την έγκριση ή όχι της κλίμακας της διεπαγγελματικής οργάνωσης, καθώς και των ενδεχόμενων μεταγενέστερων τροποποιήσεών της. Δεδομένου ότι η διεπαγγελματική οργάνωση δεν είναι υποχρεωμένη να θεσπίσει κλίμακα διαφοροποίησης, πρέπει να μπορεί να αποφασίζει η ίδια για τη διακοπή εφαρμογής της κλίμακας, ενημερώνοντας σχετικά το κράτος μέλος.
- (18) Το καθεστώς ενίσχυσης στο βαμβάκι προϋποθέτει ότι τα κράτη μέλη κοινοποιούν στους παραγωγούς τους ορισμένες πληροφορίες αναφορικά με την καλλιέργεια του βαμβακιού, όπως είναι οι εγκεκριμένες ποικιλίες, τα αντικειμενικά κριτήρια για την έγκριση των γαιών και η ελάχιστη πυκνότητα των φυτεύσεων. Για την έγκαιρη ενημέρωση των παραγωγών, το κράτος μέλος πρέπει να τους κοινοποιεί τις πληροφορίες αυτές πριν από κάποια συγκεκριμένη ημερομηνία.
- (19) Επειδή η Επιτροπή είναι επιφορτισμένη με τον έλεγχο της ορθής υλοποίησης των διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή της ειδικής ενίσχυσης για το βαμβάκι, τα κράτη μέλη πρέπει να της διαβιβάζουν εγκαίρως τις ίδιες πληροφορίες, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τις διεπαγγελματικές οργανώσεις.
- (20) Η εφαρμογή του καθεστώτος ενίσχυσης για το βαμβάκι που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 καθιστά άνευ αντικείμενου τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1591/2001 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2001, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης για το βαμβάκι⁽¹⁾. Κατά συνέπεια, πρέπει να καταργηθεί ο εν λόγω κανονισμός.
- (21) Το κεφάλαιο 10β του τίτλου IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 προβλέπει τη δυνατότητα χορήγησης άμεσης ενίσχυσης για τους ελαιώνες. Πρέπει συνεπώς να καθοριστούν λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά τη χορήγηση της ενίσχυσης.
- (22) Το άρθρο 110θ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη προσδιορίζουν πέντε το πολύ κατηγορίες ελαιώνων και καθορίζουν ενίσχυση ανά ελαιοκομικό εκτάριο ΣΓΠ για καθεμία από τις κατηγορίες αυτές. Προς το σκοπό αυτό, εναπόκειται στην Επιτροπή να καθορίσει κοινό πλαίσιο περιβαλλοντικών και κοινωνικών κριτηρίων, συνδεδεμένων με τα χαρακτηριστικά των περιοχών των ελαιώνων και τις κοινωνικές παραδόσεις.
- (23) Προκειμένου να βελτιωθούν οι έλεγχοι, είναι αναγκαία η καταχώριση στο ελαιοκομικό σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών, των στοιχείων που αφορούν τις κατηγορίες ελαιώνων στις οποίες υπάγονται οι εκτάσεις κάθε γεωργού. Σε περίπτωση μεταβολής των περιβαλλοντικών και κοινωνικών συνθηκών, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα προσαρμογής των κατηγοριών, μια φορά ανά έτος.
- (24) Η ενίσχυση στους ελαιώνες χορηγείται ανά ελαιοκομικό εκτάριο ΣΓΠ. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να υπολογισθεί για κάθε γεωργό η επιλέξιμη προς ενίσχυση έκταση σύμφωνα με μία κοινή μέθοδο στην οποία η μονάδα επιφανείας εκφράζεται σε ελαιοκομικά εκτάρια ΣΓΠ. Προκειμένου να διευκολυνθούν οι διοικητικές διαδικασίες, πρέπει να προβλεφθούν μέτρα παρέκκλισης τόσο για τα αγροτεμάχια που έχουν ένα ελάχιστο μέγεθος το οποίο καθορίζεται από το κράτος μέλος όσο και για τα ελαιοκομικά αγροτεμάχια που βρίσκονται σε διοικητική υποδιαίρεση για την οποία το κράτος μέλος έχει θεσπίσει εναλλακτικό σύστημα σε σχέση με το ελαιοκομικό ΣΓΠ.

(¹) ΕΕ L 210 της 3.8.2001, σ 10· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1486/2002 (ΕΕ L 223 της 20.8.2002, σ. 3).

- (25) Για την πληρωμή της ενίσχυσης ανά ελαιοκομικό εκτάριο ΣΓΠ, ενδείκνυται σε πρώτη φάση, και για την έγκαιρη ενημέρωση των γεωργών, το κράτος μέλος να καθορίσει στην αρχή κάθε έτους ένα ενδεικτικό ποσό της ενίσχυσης ανά ελαιοκομικό εκτάριο ΣΓΠ για κάθε κατηγορία ελαιώνων. Το εν λόγω ενδεικτικό ποσό πρέπει να υπολογισθεί βάσει των διαθέσιμων δεδομένων όσον αφορά τον αριθμό γεωργών και τις εκτάσεις που είναι επιλέξιμες για την ενίσχυση στους ελαιώνες· με βάση ακριβέστερα δεδομένα, το κράτος μέλος καθορίζει αργότερα το οριστικό ποσό της ενίσχυσης.
- (26) Σύμφωνα με έναν από τους όρους επιλεξιμότητας για την ενίσχυση στους ελαιώνες, ο αριθμός των ελαιόδενδρων που περιλαμβάνει ο ελαιώνας δεν πρέπει να διαφέρει περισσότερο από 10 % από τον αριθμό που καταγράφηκε την 1η Ιανουαρίου 2005. Προκειμένου να ελεγχθεί η τήρηση του όρου αυτού, τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίσουν πριν από την ημερομηνία αυτή τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να ταυτοποιηθεί το σχετικό αγροτεμάχιο. Για τη Γαλλία και την Πορτογαλία, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η μετάθεση του καθορισμού των πληροφοριών σχετικά με τα αντίστοιχα αγροτεμάχια σε μεταγενέστερες ημερομηνίες, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εκτάσεις που είναι φυτεμένες με ελαιόδενδρα στο πλαίσιο προγραμμάτων που εγκρίθηκαν δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1638/98 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών⁽¹⁾.
- (27) Για να είναι σε θέση η Επιτροπή να ασκεί έλεγχο της ορθής εφαρμογής των διατάξεων σχετικά με την πληρωμή της ενίσχυσης στους ελαιώνες, τα κράτη μέλη πρέπει να διαβιβάζουν τακτικά τις πληροφορίες για τις ελαιοκομικές εκτάσεις που είναι επιλέξιμες για την ενίσχυση και για το επίπεδο της ενίσχυσης που πρέπει να χορηγείται σε κάθε κατηγορία ελαιώνων.
- (28) Το κεφάλαιο 10γ του τίτλου IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 προβλέπει τη δυνατότητα χορήγησης άμεσης ενίσχυσης για την παραγωγή καπνού. Είναι συνεπώς αναγκαίο να θεσπιστούν λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά τη χορήγηση της ενίσχυσης.
- (29) Για λόγους σαφήνειας, ενδείκνυται να δοθούν ορισμένοι ορισμοί.
- (30) Οι ποικιλίες καπνού πρέπει να ταξινομηθούν σε ομάδες ανάλογα με την μέθοδο επεξεργασίας και το κόστος παραγωγής, λαμβάνοντας υπόψη τις περιγραφές που χρησιμοποιούνται στο διεθνές εμπόριο.
- (31) Δεδομένου του ρόλου τους ως αντισυμβαλλομένου εταίρου, απαιτείται έγκριση των επιχειρήσεων πρώτης μεταποίησης που είναι εξουσιοδοτημένες για την υπογραφή συμβάσεων καλλιέργειας. Η έγκριση αυτή πρέπει να ανακαλείται εφόσον δεν τηρούνται οι κανόνες και τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίσουν τους ειδικούς όρους που διέπουν την επεξεργασία του καπνού.
- (32) Σύμφωνα με το άρθρο 110ια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, οι αναγνωρισμένες ζώνες παραγωγής πρέπει να καθοριστούν για κάθε ομάδα ποικιλιών καπνού στη βάση των παραδοσιακών ζωνών παραγωγής για τους σκοπούς χορήγησης της ενίσχυσης. Πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη να περιορίζουν τις ζώνες παραγωγής προκειμένου, ιδιαίτερα, να βελτιωθεί η ποιότητα.
- (33) Προκειμένου να καταστούν δυνατοί οι έλεγχοι και να γίνει αποδοτική η διαχείριση της πληρωμής της ενίσχυσης, ο καπνός πρέπει να παράγεται βάσει συμβάσεων καλλιέργειας που συνάπτονται μεταξύ γεωργών και επιχειρήσεων πρώτης μεταποίησης. Πρέπει να διευκρινιστούν τα κύρια στοιχεία που πρέπει να αναφέρονται στη σύμβαση καλλιέργειας για κάθε συγκομιδή. Οι τελικές ημερομηνίες για τη σύναψη και καταχώριση των συμβάσεων πρέπει να καθορίζονται εγκαίρως προκειμένου να εξασφαλίζονται, από την αρχή του έτους συγκομιδής, σταθερές αγοραστικές διέξοδοι για τους γεωργούς για την επερχόμενη συγκομιδή και τακτικός εφοδιασμός των μεταποιητών.
- (34) Όταν συνάπτεται σύμβαση καλλιέργειας με ένωση παραγωγών, πρέπει να κοινοποιούνται οι βασικές λεπτομέρειες που αφορούν κάθε επιμέρους γεωργό προκειμένου να καθίσταται δυνατοί οι αποτελεσματικοί έλεγχοι. Για να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και οι δυσχέρειες παρακολούθησης, οι ενώσεις παραγωγών πρέπει να αποκλείονται από δραστηριότητες πρώτης μεταποίησης. Προκειμένου να υπάρξει συμφωνία με τις διαρθρώσεις της αγοράς, πρέπει να καθοριστεί ότι οι γεωργοί μπορούν να είναι μέλη μιας μόνο οργάνωσης παραγωγών.
- (35) Ο επιλέξιμος για την ενίσχυση ακατέργαστος καπνός πρέπει να είναι υγιούς, ανόθευτης και σύμφωνης προς τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας και να μην περιλαμβάνει ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία εμποδίζουν την κανονική εμπορία.
- (36) Δεδομένων των ιδιαιτεροτήτων του καθεστώτος ενίσχυσης, πρέπει να προβλεφθεί η επίλυση διαφορών μέσω μεικτών επιτροπών.
- (37) Για να καταστεί δυνατή η κατάλληλη διαχείριση των χρηματοδοτικών κονδυλίων για τον ακατέργαστο καπνό, τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίσουν ένα ενδεικτικό ποσό ενίσχυσης ανά ποικιλία ή ομάδες ποικιλιών στις αρχές του έτους συγκομιδής και ένα τελικό ποσό ενίσχυσης αφού έχουν πραγματοποιηθεί όλες οι παραδόσεις. Το τελικό ποσό της ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει το επίπεδο πριμοδότησης του 2005.
- (38) Για να ενθαρρυνθεί η βελτίωση της ποιότητας και της αξίας του παραγόμενου καπνού, τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν να διαφοροποιούν το ποσό της ενίσχυσης που καθορίζεται για κάθε ποικιλία ή ομάδα ποικιλιών σε σχέση με την ποιότητα του παραδιδόμενου καπνού.

(¹) ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 32· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 865/2004 (ΕΕ L 161 της 30.4.2004, σ. 97· διορθωτικό στην ΕΕ L 206 της 9.6.2004, σ. 37).

- (39) Πρέπει να καταβάλλεται ενίσχυση για την ποσότητα καπνού σε φύλλα που παραδίδεται από τους παραγωγούς στις επιχειρήσεις πρώτης μεταποίησης, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις ποιότητας. Η ενίσχυση πρέπει να προσαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία το ποσοστό υγρασίας του παραδιδόμενου καπνού διαφέρει από το ποσοστό υγρασίας που καθορίζεται για κάθε ομάδα ποικιλιών, βάσει εύλογων απαιτήσεων ποιότητας. Προκειμένου να απλοποιηθούν οι έλεγχοι παράδοσης, πρέπει να καθοριστούν τα επίπεδα και η συχνότητα δειγματοληψίας μαζί με τη μέθοδο υπολογισμού του σταθμισμένου βάρους για τον προσδιορισμό της υγρασίας.
- (40) Η περίοδος παράδοσης του καπνού σε μεταποιητές πρέπει να περιοριστεί προκειμένου να αποφευχθούν δόλιες μεταφορές από μια περίοδο συγκομιδής σε μία άλλη. Σε αρκετά κράτη μέλη, διενεργούνται έλεγχοι στον τόπο στον οποίο παραδίδεται ο καπνός και όχι σε εκείνο στον οποίο γίνεται η μεταποίηση. Πρέπει να καθοριστούν οι τόποι στους οποίους πρέπει να παραδίδεται ο καπνός και να διενεργούνται οι έλεγχοι. Τα κράτη μέλη πρέπει να εγκρίνουν τα εν λόγω αγοραστικά κέντρα.
- (41) Πρέπει να τεθούν οι όροι που διέπουν την πληρωμή της ενίσχυσης προκειμένου να αποφευχθούν περιπτώσεις απάτης. Ωστόσο, τα κράτη μέλη έχουν την ευθύνη θέσπισης περαιτέρω ρυθμίσεων όσον αφορά τη διαχείριση και τον έλεγχο.
- (42) Η ενίσχυση πρέπει να καταβάλλεται μόνο μετά από έλεγχο των παραδόσεων όλου του καπνού που έχει παραχθεί σε κάποιο κράτος μέλος, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι έχουν όντως πραγματοποιηθεί όλες οι σχετικές ενέργειες. Ωστόσο, η πληρωμή προκαταβολών 50 % του ενδεικτικού ποσού της οφειλόμενης ενίσχυσης πρέπει να υπόκειται στον όρο κατάθεσης επαρκούς εγγύησης.
- (43) Για διοικητικούς λόγους, η ενίσχυση πρέπει να καταβάλλεται, σε κάθε κράτος μέλος, μόνο σε σχέση με προϊόντα που παράγονται στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους. Απαιτείται η θέσπιση διατάξεων προκειμένου να ληφθούν υπόψη περιπτώσεις στις οποίες ο καπνός υφίσταται μεταποίηση σε κράτη μέλη διαφορετικά από το κράτος μέλος στο οποίο έχει παραχθεί. Σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η υπό εξέταση ποσότητα ακατέργαστου καπνού στο κράτος μέλος στο οποίο έχει παραχθεί, προς όφελος των παραγωγών του κράτους μέλους αυτού.
- (44) Ως αποτέλεσμα της μεταρρύθμισης της πολιτικής στον τομέα του καπνού, το πρόγραμμα εξαγοράς ποσοστώσεων καπνού θα παύσει να εφαρμόζεται. Ωστόσο, οι παραγωγοί εκείνοι οι οποίοι συμμετείχαν στο πρόγραμμα το 2002 και 2003 θα εξακολουθήσουν να λαμβάνουν πληρωμές της τιμής εξαγοράς έως το 2007 και 2008, αντιστοίχως. Επί του παρόντος, η τιμή εξαγοράς καθορίζεται ως ποσοστό της πριμοδότησης για τον καπνό σε ένα δεδομένο έτος συγκομιδής. Το τρέχον καθεστώς πριμοδότησης του καπνού δεν θα ισχύει πλέον από την 1η Ιανουαρίου 2006, και ως εκ τούτου είναι αναγκαίο να καθοριστεί, ως μεταβατικό μέτρο, μία νέα βάση για τον υπολογισμό της μελλοντικής τιμής εξαγοράς ποσο-

τώσεων. Τα επίπεδα πριμοδότησης για τον ακατέργαστο καπνό δεν μεταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια των ετών συγκομιδής 2002 έως 2005. Για τους σκοπούς της συνέχιας, ενδείκνυται συνεπώς να εφαρμοστεί το επίπεδο πριμοδότησης του 2005 ως βάση για τον υπολογισμό της τιμής εξαγοράς.

- (45) Μετά την κατάργηση του κατωφλίου εγγύησης και του καθεστώτος πριμοδοτήσεων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2848/98 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου όσον αφορά το καθεστώς των πριμοδοτήσεων, τις ποσοστώσεις παραγωγής και την ειδική ενίσχυση που χορηγείται στις ομάδες παραγωγών στον τομέα του ακατέργαστου καπνού ⁽²⁾, μπορεί να καταργηθεί. Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 85/93 της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 1993, σχετικά με τους φορείς ελέγχου στον τομέα του καπνού ⁽³⁾, έχουν καταστεί άνευ αντικειμένου και μπορούν συνεπώς να καταργηθούν.
- (46) Πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αναλόγως ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1973/2004.
- (47) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης άμεσων ενισχύσεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1973/2004 τροποποιείται ως εξής:

- 1) στο άρθρο 1 παράγραφος 1 προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

- «ιζ) ειδική ενίσχυση για το βαμβάκι που προβλέπεται στο κεφάλαιο 10α του τίτλου IV του εν λόγω κανονισμού·
 ιη) ενίσχυση για τους ελαιώνες που προβλέπεται στο κεφάλαιο 10β του τίτλου IV του εν λόγω κανονισμού·
 ιδ) ενίσχυση για τον καπνό που προβλέπεται στο κεφάλαιο 10γ του τίτλου IV του εν λόγω κανονισμού.»

- 2) στο άρθρο 3 παράγραφος 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

- «α) έως τις 15 Σεπτεμβρίου του σχετικού έτους το αργότερο: τα διαθέσιμα στοιχεία για τις εκτάσεις, ή τις ποσότητες στην περίπτωση της πριμοδότησης γαλακτοπαραγωγής, τη συμπληρωματική ενίσχυση, τους σπόρους για σπορά και τον καπνό, που προβλέπονται στα άρθρα 95, 96, 99 και 110ια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, για τις οποίες έχουν υποβληθεί αιτήσεις ενίσχυσης για το εν λόγω ημερολογιακό έτος, ενδεχομένως με κατανομή ανά βασική υποέκταση.»

⁽¹⁾ ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 70· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1679/2005 (ΕΕ L 271 της 15.10.2005, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.1998, σ. 17· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1809/2004 (ΕΕ L 318 της 19.10.2004, σ. 18).

⁽³⁾ ΕΕ L 12 της 20.1.1993, σ. 9.

- 3) στο άρθρο 21, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, η ενίσχυση για τα γεώμηλα αμυλοποιίας καταβάλλεται ανά γεωργό από το κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η εκμετάλλευση που παραδίδει τα γεώμηλα για την παρασκευή αμύλου, από τη στιγμή που ο παραγωγός έχει παραδώσει όλες τις ποσότητες που αντιστοιχούν στην περίοδο εμπορίας στην επιχείρηση παραγωγής αμύλου εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία προσκόμισης της αποδείξεως που αναφέρεται στο άρθρο 20 του παρόντος κανονισμού και εφόσον έχουν τηρηθεί οι όροι που αναφέρονται στο άρθρο 19 του παρόντος κανονισμού.»

- 4) εισάγεται το ακόλουθο άρθρο 49α:

«Άρθρο 49α

Προκαταβολές

Τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν προκαταβολές σε καλλιεργητές σπόρων προς σπορά από την 1η Δεκεμβρίου του έτους εμπορίας. Η πληρωμή αυτή είναι ανάλογη προς την ποσότητα σπόρων που έχουν ήδη διατεθεί στο εμπόριο προς σπορά κατά την έννοια του άρθρου 49, υπό τον όρο ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του κεφαλαίου 10.»

- 5) εισάγεται το ακόλουθο κεφάλαιο 17α:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17α

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΑΜΒΑΚΙ

Άρθρο 171α

Έγκριση γεωργικών γαιών για την παραγωγή βαμβακιού

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αντικειμενικά κριτήρια, βάσει των οποίων εγκρίνονται οι γαίες για την ειδική ενίσχυση στο βαμβάκι που προβλέπεται στο άρθρο 110α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.

Τα κριτήρια αυτά βασίζονται σε ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) στη γεωργική οικονομία των περιοχών για τις οποίες είναι σημαντική η παραγωγή βαμβακιού·
- β) στις εδαφοκλιματικές συνθήκες που επικρατούν στις εν λόγω εκτάσεις·
- γ) στη διαχείριση των υδάτων άρδευσης·
- δ) στις τεχνικές καλλιέργειας και στην εναλλαγή των καλλιεργειών που συμβάλουν στην προστασία του περιβάλλοντος.

Άρθρο 171αα

Έγκριση των ποικιλιών για σπορά

Τα κράτη μέλη προβαίνουν στην έγκριση των καταχωρισμένων στον κοινοτικό κατάλογο ποικιλιών που είναι προσαρμοσμένες στις ανάγκες της αγοράς.

Άρθρο 171αβ

Όροι επιλεξιμότητας

Η σπορά των εκτάσεων που προβλέπεται στο άρθρο 110β παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 πραγματοποιείται με την επίτευξη ελάχιστης πυκνότητας των φυτεύσεων που πρέπει να καθορίσει το κράτος μέλος ανάλογα με τις εδαφοκλιματικές συνθήκες και, ενδεχομένως, τις περιφερειακές ιδιαιτερότητες.

Άρθρο 171αγ

Αγρονομικές πρακτικές

Επιτρέπεται στα κράτη μέλη να καθορίζουν ειδικούς κανόνες ως προς τις αναγκαίες αγρονομικές πρακτικές για τη διατήρηση των καλλιεργειών σε κανονικές συνθήκες ανάπτυξης εξαιρουμένων των δραστηριοτήτων συγκομιδής.

Άρθρο 171αδ

Υπολογισμός του ποσού της ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 171αζ του παρόντος κανονισμού, στην περίπτωση της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, εάν η έκταση βάμβακος που είναι επιλέξιμη για την ενίσχυση υπερβαίνει την εθνική βασική έκταση που ορίζεται στο άρθρο 110γ παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, το ποσό της ενίσχυσης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου πολλαπλασιάζεται επί ένα συντελεστή μείωσης, που λαμβάνεται διαιρώντας τη βασική έκταση διά της επιλέξιμης έκτασης.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 171αζ του παρόντος κανονισμού, για την Ελλάδα, εάν η έκταση βαμβακιού που είναι επιλέξιμη για την ενίσχυση είναι ανώτερη από 300 000 εκτάρια, το ποσό της ενίσχυσης που πρέπει να καταβληθεί ανά εκτάριο λαμβάνεται με την πρόσθεση του ποσού των 594 ευρώ πολλαπλασιαζόμενου επί 300 000 εκτάρια και ενός συμπληρωματικού ποσού πολλαπλασιαζόμενου με την έκταση που υπερβαίνει τα 300 000 και διαιρώντας το εν λόγω ποσό διά της συνολικής επιλέξιμης έκτασης.

Το συμπληρωματικό ποσό που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ισούται με:

— 342,85 ευρώ εάν η επιλέξιμη έκταση είναι ανώτερη των 300 000 εκταρίων και κατώτερη ή ίση των 370 000 εκταρίων·

— 342,85 ευρώ πολλαπλασιασμένα επί ένα συντελεστή μείωσης ίσο προς 70 000 διαφερόμενο διά του αριθμού των επιλέξιμων εκταρίων που υπερβαίνουν τα 300 000, εάν η επιλέξιμη έκταση είναι ανώτερη των 370 000 εκταρίων.

Άρθρο 171αε

Έγκριση των διεπαγγελματικών οργανώσεων

Τα κράτη μέλη προβαίνουν, κάθε έτος, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου για την σπορά του επόμενου έτους, στην έγκριση κάθε διεπαγγελματικής οργάνωσης παραγωγής βαμβακιού η οποία υποβάλλει αίτηση προς το σκοπό αυτό και η οποία:

- α) συγκεντρώνει συνολική έκταση ανώτερη ενός ορίου τουλάχιστον 10 000 εκταρίων που καθορίζεται από το κράτος μέλος και ανταποκρίνεται στα κριτήρια έγκρισης που προβλέπονται στο άρθρο 171α, καθώς και μία τουλάχιστον εκκοκκιστική επιχείρηση·
- β) διεξάγει σαφώς καθορισμένες δραστηριότητες οι οποίες αποσκοπούν κυρίως:
 - στην αξιοποίηση του παραγόμενου μη εκκοκκισμένου βαμβακιού,
 - στη βελτίωση της ποιότητας του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του εκκοκκιστή,
 - στη χρησιμοποίηση μεθόδων παραγωγής που σέβονται το περιβάλλον·
- γ) έχει θεσπίσει κανόνες εσωτερικής λειτουργίας, που αφορούν κυρίως:
 - τους όρους προσχώρησης και τις συνδρομές, σε συμφωνία με τις εθνικές και κοινοτικές νομοθεσίες·
 - ενδεχομένως, κλίμακα διαφοροποίησης της ενίσχυσης ανά κατηγορία αγροτεμαχίων, καθορισμένη κυρίως ανάλογα με την ποιότητα του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού που πρέπει να παρέχεται.

Ωστόσο, για το 2006 τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις διεπαγγελματικές οργανώσεις παραγωγής βαμβακιού πριν από τις 28 Φεβρουαρίου 2006.

Άρθρο 171αστ

Υποχρεώσεις των παραγωγών

1. Ο ίδιος παραγωγός δεν μπορεί να είναι μέλος περισσότερων διεπαγγελματικών οργανώσεων.
2. Ο παραγωγός μέλος διεπαγγελματικής οργάνωσης υποχρεούται να παραδίδει το βαμβάκι που παράγει σε εκκοκκιστή ο οποίος ανήκει στην ίδια οργάνωση.
3. Η συμμετοχή των παραγωγών σε εγκεκριμένη διεπαγγελματική οργάνωση πρέπει να είναι αποτέλεσμα εκούσιας προσχώρησης.

Άρθρο 171αζ

Διαφοροποίηση της ενίσχυσης

1. Με την προσθήκη της προσαύξησης που προβλέπεται στο άρθρο 110στ παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, η κλίμακα που αναφέρεται στο άρθρο 110ε του κανονισμού αυτού (εφεξής “η κλίμακα”) καθορίζει:

- α) τα ποσά της ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο που πρόκειται να εισπράττει ο παραγωγός μέλος ανάλογα με την ταξινόμηση των αγροτεμαχίων του στις συγκεκριμένες κατηγορίες της παραγράφου 2·
- β) τη μέθοδο κατανομής ανά κατηγορία αγροτεμαχίου, σύμφωνα με την παράγραφο 2, του συνολικού ποσού που προβλέπεται για τη διαφοροποίηση της ενίσχυσης.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του στοιχείου α) το βασικό ποσό ισούται τουλάχιστον με το μη διαφοροποιημένο τμήμα της ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο που προβλέπεται στο άρθρο 110γ παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, προσαρμοσμένο, ενδεχομένως, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου.

Ο υπολογισμός που αναφέρεται στο στοιχείο α) προβλέπει επίσης την περίπτωση απουσίας παράδοσης βαμβακιού στον εκκοκκιστή. Στην περίπτωση αυτή, το ελάχιστο ποσό της ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο που πρόκειται να εισπράξει ο ενδιαφερόμενος παραγωγός μέλος ισούται τουλάχιστον με το μη διαφοροποιημένο τμήμα της ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο που προβλέπεται στο άρθρο 110γ παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, προσαρμοσμένο, ενδεχομένως, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου.

2. Τα αγροτεμάχια ταξινομούνται σε περισσότερες κατηγορίες, που καθορίζονται από τις ΔΟΠ λαμβάνοντας υπόψη ένα τουλάχιστον από τα ακόλουθα ποιοτικά κριτήρια:

- α) το μήκος της ίνας του παραγόμενου βαμβακιού·
- β) το ποσοστό υγρασίας του παραγόμενου βαμβακιού·
- γ) το μέσο ποσοστό ξένων προσμίξεων του παραγόμενου βαμβακιού.

Η κλίμακα καθορίζει τις διαδικασίες που επιτρέπουν την αξιολόγηση κάθε αγροτεμαχίου βάσει των κριτηρίων αυτών και την ταξινόμησή του μεταξύ των καθορισμένων κατηγοριών.

Η κλίμακα δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να περιλαμβάνει κριτήρια που συνδέονται με την αύξηση της παραγωγής και τη διάθεση του βαμβακιού στην αγορά.

Για την εφαρμογή της κλίμακας, όλα τα αγροτεμάχια του ίδιου παραγωγού μπορούν να θεωρηθούν ότι ανήκουν στην ίδια μέση κατηγορία αγροτεμαχίων και ότι δίνουν ίδια ποιότητα βαμβακιού.

3. Εφόσον είναι αναγκαίο, για την ταξινόμηση στο πλαίσιο της κλίμακας ανά κατηγορία αγροτεμαχίων, το μη εκκοκκισμένο βαμβάκι υφίσταται ανάλυση βάσει αντιπροσωπευτικών δειγμάτων κατά τη στιγμή της παράδοσής του στην εκκοκκιστική επιχείρηση, με παρουσία όλων των ενδιαφερομένων μερών.

4. Η διεπαγγελματική οργάνωση κοινοποιεί στον οργανισμό πληρωμής το ποσό, που προκύπτει από την εφαρμογή της κλίμακας, που πρόκειται να καταβληθεί σε καθένα από τους παραγωγούς της. Ο οργανισμός πληρωμής προβαίνει στην πληρωμή των σχετικών ποσών της ενίσχυσης μετά από εξακρίβωση της συμμόρφωσης και της επιλεξιμότητας.

Άρθρο 171αη

Έγκριση και τροποποιήσεις της κλίμακας

1. Η κλίμακα ανακοινώνεται για πρώτη φορά στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προς έγκριση πριν από τις 28 Φεβρουαρίου 2006 για την σπορά του έτους 2006.

Το κράτος μέλος αποφασίζει να εγκρίνει ή όχι την κλίμακα εντός προθεσμίας ενός μηνός μετά την ανακοίνωση.

2. Οι εγκεκριμένες διεπαγγελματικές οργανώσεις ανακοινώνουν στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, πριν από τις 31 Ιανουαρίου, τις τροποποιήσεις που επήλθαν στην κλίμακα για την σπορά του τρέχοντος έτους.

Οι τροποποιήσεις που επήλθαν στην κλίμακα θεωρούνται ως εγκεκριμένες, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβάλλει αντιρρήσεις εντός ενός μηνός μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο.

Σε περίπτωση μη έγκρισης των τροποποιήσεων της κλίμακας, η προς καταβολή ενίσχυση είναι εκείνη που υπολογίζεται με βάση την εγκριθείσα κλίμακα, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι μη εγκριθείσες τροποποιήσεις.

3. Εάν η διεπαγγελματική οργάνωση αποφασίσει να διακόψει την εφαρμογή της κλίμακας, ενημερώνει σχετικά το κράτος μέλος. Η διακοπή αρχίζει να ισχύει για τη σπορά του επόμενου έτους.

Άρθρο 171αθ

Ανακοινώσεις στους παραγωγούς και στην Επιτροπή

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στους γεωργούς που παράγουν βαμβάκι και στην Επιτροπή, πριν από τις 31 Ιανουαρίου του σχετικού έτους:

α) τις εγκριθείσες ποικιλίες· ωστόσο, οι ποικιλίες που εγκρίνονται σύμφωνα με το άρθρο 171αα μετά την ημερομηνία αυτή πρέπει να ανακοινώνονται στους γεωργούς πριν από τις 15 Μαρτίου του ίδιου έτους·

β) τα κριτήρια έγκρισης των γαιών·

γ) την ελάχιστη πυκνότητα βαμβακοφυτεύσεων που προβλέπεται στο άρθρο 171αβ·

δ) τις απαιτούμενες αγρονομικές πρακτικές.

2. Στην περίπτωση ανάκλησης έγκρισης για μία ποικιλία, τα κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά τους γεωργούς στις 31 Ιανουαρίου το αργότερο για τη σπορά του επόμενου έτους.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το αργότερο στις 30 Απριλίου του σχετικού έτους, τα ονόματα των εγκεκριμένων διεπαγγελματικών οργανώσεων και τα κύρια χαρακτηριστικά τους όσον αφορά την έκτασή τους, το δυναμικό παραγωγής τους, τον αριθμό των παραγωγών, τον αριθμό των εκκοκκιστών και τις ικανότητες εκκοκκισμού·

β) το αργότερο στις 15 Σεπτεμβρίου του σχετικού έτους, τις σπαρμένες εκτάσεις για τις οποίες έχουν υποβληθεί αιτήσεις ειδικής ενίσχυσης για το βαμβάκι·

γ) το αργότερο στις 31 Ιουλίου του επόμενου έτους, τα τελικά δεδομένα που αντιστοιχούν στις σπαρμένες εκτάσεις για τις οποίες έχει πραγματικά καταβληθεί η ειδική ενίσχυση για το βαμβάκι στο πλαίσιο του υπό εξέταση έτους, μετά από αφαίρεση, ενδεχομένως, των μειώσεων όσον αφορά την έκταση που προβλέπονται στο μέρος II τίτλος IV κεφάλαιο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 796/2004·

6) εισάγεται το ακόλουθο κεφάλαιο 17β:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17β

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΑΙΩΝΕΣ

Άρθρο 171β

Κατηγορίες ελαιώνων

1. Τα κράτη μέλη ταυτοποιούν τους ελαιώνες που είναι επιλέξιμοι για τη χορήγηση της ενίσχυσης η οποία αναφέρεται στο άρθρο 110ζ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και προβαίνουν στην ταξινόμησή τους σε πέντε κατηγορίες κατ' ανώτατο όριο, βάσει κριτηρίων τα οποία επιλέγονται ανάμεσα στα ακόλουθα:

α) περιβαλλοντικά κριτήρια:

i) δυσκολία πρόσβασης στα αγροτεμάχια,

ii) κίνδυνος φυσικής υποβάθμισης των γαιών,

iii) ιδιαίτερος χαρακτήρας των ελαιώνων: ελαιόδενδρα μεγάλης ηλικίας, πολιτιστικής αξίας και αξίας για το τοπίο, ευρισκόμενα σε κεκλιμένα εδάφη, παραδοσιακές ποικιλίες, σπάνιες ή ευρισκόμενες εντός φυσικά προστατευόμενων περιοχών·

β) κοινωνικά κριτήρια:

- i) περιοχές με υψηλή εξάρτηση από την καλλιέργεια ελαιόδένδρων,
- ii) περιοχές με ελαιοκομική παράδοση,
- iii) περιοχές με δυσμενείς οικονομικούς δείκτες,
- iv) εκμεταλλεύσεις που παρουσιάζουν κινδύνους εγκατάλειψης των ελαιώνων,
- v) μέγεθος των ελαιώνων στην εκμετάλλευση,
- vi) περιοχές με χαρακτηριστικά στοιχεία όπως είναι οι παραγωγές ΠΟΠ, ΠΓΕ, βιολογικές και ολοκληρωμένες παραγωγές.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν, για κάθε ενδιαφερόμενο παραγωγό, σε ποια από τις κατηγορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ανήκει κάθε ελαιοκομικό αγροτεμάχιο επιλέξιμο για την ενίσχυση. Η πληροφορία αυτή καταχωρίζεται στο ελαιοκομικό σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών ("ελαιοκομικό ΣΓΠ").

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόσουν μία φορά το χρόνο τις κατηγορίες των ελαιώνων που καθορίζονται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1.

Όταν η προσαρμογή των κατηγοριών έχει ως αποτέλεσμα ανακατάταξη των ελαιώνων, η νέα ταξινόμηση εφαρμόζεται από το έτος που ακολουθεί εκείνο της προσαρμογής.

Άρθρο 171βα

Υπολογισμός των εκτάσεων

1. Τα κράτη μέλη υπολογίζουν για κάθε παραγωγό την επιλέξιμη έκταση για ενίσχυση σύμφωνα με την κοινή μεθοδολογία που καθορίζεται στο παράρτημα XXIV.

Οι εκτάσεις εκφράζονται σε ελαιοκομικά εκτάρια ΣΓΠ, με δύο δεκαδικά ψηφία.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η κοινή μέθοδος που καθορίζεται στο παράρτημα XXIV δεν εφαρμόζεται εφόσον:

- α) το ελαιοκομικό αγροτεμάχιο έχει ελάχιστο μέγεθος το οποίο καθορίζεται από το κράτος μέλος εντός του ορίου ενός μεγέθους που δεν υπερβαίνει το 0,1 εκτάριο·
- β) το ελαιοκομικό αγροτεμάχιο βρίσκεται σε μία διοικητική ενότητα η οποία δεν περιλαμβάνεται στη βάση γραφικών αναφοράς του ελαιοκομικού συστήματος γεωγραφικών πληροφοριών.

Στις περιπτώσεις αυτές, το κράτος μέλος προσδιορίζει την ελαιοκομική έκταση βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και με τρόπο ώστε να εξασφαλιστεί ή ισότιμη μεταχείριση μεταξύ των γεωργών.

Άρθρο 171ββ

Ποσό της ενίσχυσης

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν, πριν από τις 31 Ιανουαρίου κάθε έτους, το ενδεικτικό ποσό της ενίσχυσης ανά ελαιοκομικό εκτάριο ΣΓΠ, για κάθε κατηγορία ελαιώνων.

2. Τα κράτη μέλη ορίζουν, πριν από τις 31 Οκτωβρίου του σχετικού έτους, το ποσό της ενίσχυσης ανά ελαιοκομικό εκτάριο ΣΓΠ για κάθε κατηγορία ελαιώνων.

Το ποσό αυτό υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας το ενδεικτικό ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 επί ένα συντελεστή ο οποίος αντιστοιχεί στο μέγιστο ποσό της ενίσχυσης όπως καθορίζεται στο άρθρο 110θ παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, λαμβάνοντας ενδεχομένως υπόψη, την προβλεπόμενη στην παράγραφο 4 του εν λόγω άρθρου μείωση, διαιρούμενου διά του αθροίσματος των ποσών που προκύπτουν από τον πολλαπλασιασμό του ενδεικτικού ποσού της ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, όπως καθορίζεται για κάθε κατηγορία, με την αντίστοιχη έκταση.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τις παραγράφους 1 και 2 σε περιφερειακό επίπεδο.

Άρθρο 171βγ

Καθορισμός των βασικών δεδομένων

1. Βάσει των δεδομένων που ελαιοκομικού ΣΓΠ και των δηλώσεων των γεωργών, τα κράτη μέλη καθορίζουν την 1η Ιανουαρίου 2005, για κάθε ελαιοκομικό αγροτεμάχιο, με σκοπό την εφαρμογή του άρθρου 110η στοιχείο γ) του κανονισμού αριθ. 1782/2003, τον αριθμό και την τοποθεσία των επιλέξιμων ελαιοδένδρων, τον αριθμό και την τοποθεσία των μη επιλέξιμων ελαιοδένδρων, την ελαιοκομική έκταση και την επιλέξιμη έκταση του ελαιοκομικού αγροτεμαχίου, καθώς και την κατηγορία του σύμφωνα με το άρθρο 171β.

2. Στην περίπτωση εκτάσεων φυτεμένων με ελαιόδεντρα στο πλαίσιο των προγραμμάτων νέων φυτεύσεων στη Γαλλία και την Πορτογαλία, που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1638/98 του Συμβουλίου (*) και καταχωρίστηκαν στο ελαιοκομικό ΣΓΠ πριν από την 1η Ιανουαρίου 2007, τα κράτη μέλη καθορίζουν τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, την 1η Ιανουαρίου 2006 για τα αγροτεμάχια που φυτεύτηκαν το 2005 και την 1η Ιανουαρίου 2007 για τα αγροτεμάχια που φυτεύτηκαν το 2006. Τα στοιχεία αυτά κοινοποιούνται στους γεωργούς το αργότερο στην ενιαία αίτηση για το 2007.

Άρθρο 171βδ

Κοινοποιήσεις

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν κάθε έτος στην Επιτροπή:

α) το αργότερο στις 15 Σεπτεμβρίου: τα στοιχεία που αφορούν τις ελαιοκομικές εκτάσεις, καταναμημένες ανά κατηγορία, για τις οποίες ζητήθηκε ενίσχυση στο πλαίσιο του τρέχοντος έτους·

β) το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου:

i) τα δεδομένα που αφορούν τις εκτάσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α), οι οποίες θεωρούνται ως επιλέξιμες για την ενίσχυση, λαμβάνοντας υπόψη τις μειώσεις ή τις διορθώσεις που προβλέπονται το άρθρο 51 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 796/2004,

ii) το ύψος της ενίσχυσης που πρέπει να χορηγηθεί για κάθε κατηγορία ελαιώνων·

γ) το αργότερο στις 31 Ιουλίου: τα τελικά στοιχεία που αντιστοιχούν στις ελαιοκομικές εκτάσεις, καταναμημένες ανά κατηγορία, για τις οποίες καταβλήθηκε πράγματι η ενίσχυση κατά το προηγούμενο έτος.

(*) ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 32· κανονισμός που καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 865/2004 (ΕΕ L 161 της 30.4.2004, σ. 97· διορθωμένη έκδοση στην ΕΕ L 206 της 9.6.2004, σ. 37).»

7) εισάγεται το ακόλουθο κεφάλαιο 17γ:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17γ

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΠΝΟ

Άρθρο 171γ

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου:

α) “παράδοση”: σημαίνει κάθε εργασία πραγματοποιούμενη σε δεδομένη ημέρα, η οποία περιλαμβάνει την παράδοση ακατέργαστου καπνού από παραγωγό ή ένωση παραγωγών σε μία επιχείρηση μεταποίησης, στο πλαίσιο σύμβασης καλλιέργειας·

β) “πιστοποιητικό ελέγχου”: είναι το έγγραφο που εκδίδεται από τον αρμόδιο οργανισμό ελέγχου και το οποίο πιστοποιεί την ανάληψη της σχετικής ποσότητας καπνού από τον πρώτο μεταποιητή, την παράδοση της εν λόγω ποσότητας στο πλαίσιο των καταχωρισμένης σύμβασης και τη συμφωνία των εργασιών με τα άρθρα 171γ και 171α του παρόντος κανονισμού·

γ) “επιχείρηση πρώτης μεταποίησης”: σημαίνει κάθε εγκεκριμένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο πραγματοποιεί την

πρώτη μεταποίηση ακατέργαστου καπνού και το οποίο εκμεταλλεύεται, επ’ ονόματι του και για λογαριασμό του, μία ή περισσότερες εγκαταστάσεις πρώτης μεταποίησης που είναι κατάλληλα εξοπλισμένες για το σκοπό αυτό·

δ) “πρώτη μεταποίηση”: σημαίνει την μεταποίηση ακατέργαστου καπνού ο οποίος παραδίδεται από έναν παραγωγό, σε ένα σταθερό προϊόν, αποδεματοποιήσιμο και συσκευασμένο σε δεμάτια ή ομοιογενή δέματα ποιότητας η οποία αντιστοιχεί στις απαιτήσεις των τελικών χρηστών (βιομηχανίες)·

ε) “ένωση παραγωγών”: σημαίνει μία ένωση η οποία αντιπροσωπεύει καπνοπαραγωγούς.

Άρθρο 171γα

Ποικιλίες ακατέργαστου καπνού

Οι ποικιλίες ακατέργαστου καπνού κατατάσσονται στις ακόλουθες ομάδες:

α) flu-cured: καπνά τα οποία έχουν αποξηρανθεί σε φούρνους με ελεγχόμενες συνθήκες κυκλοφορίας του αέρα, θερμοκρασίας και υγρασίας·

β) light air-cured: καπνά που έχουν αποξηρανθεί στον αέρα σε υπόστεγο·

γ) dark air cured: καπνά που έχουν αποξηρανθεί στον αέρα σε υπόστεγο, τα οποία έχουν υποστεί φυσική ζύμωση πριν τεθούν σε εμπορία·

δ) fire cured: καπνά που έχουν αποξηρανθεί με φωτιά·

ε) sun cured: καπνά που έχουν αποξηρανθεί στον ήλιο·

στ) Basma (sun cured)·

ζ) Κατερίνη (sun cured)·

η) κλασική Kaba-Koulas και παρεμφερείς ποικιλίες (sun cured).

Οι ποικιλίες που ανήκουν σε κάθε ομάδα περιέχονται στο παράρτημα. XXV.

Άρθρο 171γβ

Επιχειρήσεις πρώτης μεταποίησης

1. Τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις επιχειρήσεις πρώτης μεταποίησης που είναι εγκατεστημένες στο έδαφός τους και θεσπίζουν τους κατάλληλους όρους για την έγκριση αυτή.

Μία εγκεκριμένη επιχείρηση πρώτης μεταποίησης εξουσιοδοτείται να υπογράψει συμβάσεις καλλιέργειας, υπό τον όρο ότι πωλεί τουλάχιστον το 60 % του διατιθέμενου στην εμπορία καπνού κοινοτικής προέλευσης σε καπνοβιομηχανίες είτε άμεσα, είτε έμμεσα χωρίς περαιτέρω επεξεργασία.

2. Η έγκριση ανακαλείται από το κράτος μέλος εάν ο μεταποιητής, σκοπίμως ή λόγω σοβαρής αμέλειας, δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις που αφορούν τον τομέα του ακατέργαστου καπνού σε κοινοτικό ή εθνικό επίπεδο.

Άρθρο 171γγ

Ζώνες παραγωγής

Για κάθε ομάδα ποικιλιών, οι ζώνες παραγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 110ια στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 είναι εκείνες που καθορίζονται στο παράρτημα XXVI του παρόντος κανονισμού.

Τα κράτη μέλη δύνανται να καθορίζουν πιο περιορισμένες ζώνες παραγωγής, ιδιαίτερα για λόγους που αφορούν την ποιότητα. Οι περιορισμένες ζώνες παραγωγής δεν μπορούν να υπερβαίνουν την έκταση της διοικητικής ενότητας ή, στη Γαλλία, του καντονιού.

Άρθρο 171γδ

Συμβάσεις καλλιέργειας

1. Οι συμβάσεις καλλιέργειας που αναφέρονται στο άρθρο 110ια στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 συνάπτονται μεταξύ επιχειρήσεων πρώτης μεταποίησης, αφενός, και ενός παραγωγού ή ένωσης παραγωγών που τον εκπροσωπεί, αφετέρου, υπό τον όρο ότι η ένωση παραγωγών είναι αναγνωρισμένη από το αντίστοιχο κράτος μέλος.

2. Οι συμβάσεις καλλιέργειας συνάπτονται ανά ποικιλία ή ομάδα ποικιλιών. Δεσμεύουν τον πρώτο μεταποιητή να αναλαμβάνει την παράδοση της ποιότητας καπνού σε φύλλα που προβλέπεται στη σύμβαση και τον παραγωγό ή την ένωση παραγωγών που τον αντιπροσωπεύει να παραδίδει την ποσότητα αυτή στον πρώτο μεταποιητή, στο μέτρο που καθίσταται εφικτό δεδομένης της πραγματικής παραγωγής τους.

3. Για κάθε συγκομιδή, οι συμβάσεις καλλιέργειας περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις ακόλουθες λεπτομέρειες:

- α) τα ονόματα και τις διευθύνσεις των συμβαλλομένων μερών·
- β) την ποικιλία και την ομάδα ποικιλιών καπνού που καλύπτονται από τη σύμβαση·
- γ) τη μέγιστη ποσότητα που πρέπει να παραδοθεί·
- δ) την ακριβή τοποθεσία παραγωγής του καπνού: η ζώνη παραγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 171γγ, η επαρχία, ο δήμος, η ταυτοποίηση του αγροτεμαχίου βάσει του ολοκληρωμένου συστήματος ελέγχου·

ε) τη ζώνη του σχετικού αγροτεμαχίου, εξαιρουμένων των οδών εξυπηρέτησης και των περιφραγμένων χώρων·

στ) την τιμή αγοράς ανά ποιοτική βαθμίδα, εξαιρουμένης της ενίσχυσης, τυχόν επιβαρύνσεων για παροχές υπηρεσιών και φόρων·

ζ) τις ελάχιστες ποιοτικές απαιτήσεις που έχουν συμφωνηθεί ανά ποιοτική βαθμίδα, με ελάχιστο αριθμό τριών βαθμίδων ανά θέση στο στέλεχος, και τη δέσμευση του παραγωγού να παραδώσει στον μεταποιητή ακατέργαστο καπνό ανά ποιοτική βαθμίδα που να ανταποκρίνεται τουλάχιστον στις εν λόγω ποιοτικές απαιτήσεις·

η) τη δέσμευση της επιχείρησης πρώτης μεταποίησης να καταβάλλει στον παραγωγό την τιμή αγοράς σύμφωνα με την ποιοτική βαθμίδα·

θ) την προθεσμία για την καταβολή της τιμής αγοράς, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 30 ημέρες από την ημερομηνία παράδοσης·

ι) δέσμευση του γεωργού να επαναφυτεύσει καπνό στο σχετικό αγροτεμάχιο έως τις 20 Ιουνίου του έτους συγκομιδής.

4. Εάν η αναφύτευση καθυστερήσει μετά την ημερομηνία της 20ής Ιουνίου, ο γεωργός ενημερώνει τον μεταποιητή και την αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους με συστημένη επιστολή πριν από την ημερομηνία αυτή, αναφέροντας τον λόγο για την καθυστέρηση και παρέχοντας λεπτομέρειες σχετικά με τυχόν αλλαγή του αγροτεμαχίου.

5. Τα μέρη που συμβάλλονται σε μία σύμβαση καλλιέργειας δύνανται, μέσω γραπτής τροποποίησης, να αυξήσουν τις ποσότητες που αρχικά καθορίστηκαν στη σύμβαση. Η τροποποίηση υποβάλλεται προς καταχώριση στην αρμόδια αρχή το αργότερο την 40ή ημέρα που έπεται της προθεσμίας για τη σύναψη των συμβάσεων καλλιέργειας που αναφέρονται στο άρθρο 171γε παράγραφος 1.

Άρθρο 171γε

Σύναψη και καταχώριση συμβάσεων

1. Οι συμβάσεις καλλιέργειας πρέπει να συνάπτονται, εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας, έως τις 30 Απριλίου του έτους συγκομιδής. Τα κράτη μέλη δύνανται να καθορίζουν προγενέστερη ημερομηνία.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις ανωτέρας βίας, οι συναφθείσες συμβάσεις καλλιέργειας κατατίθενται προς καταχώριση στον αρμόδιο οργανισμό το αργότερο 15 ημέρες μετά την τελική ημερομηνία για τη σύναψή τους που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Ο αρμόδιος οργανισμός είναι εκείνος του κράτους μέλους στο οποίο πρόκειται να πραγματοποιηθεί η μεταποίηση.

Όταν η μεταποίηση πραγματοποιείται σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο καλλιεργείται ο καπνός, ο αρμόδιος οργανισμός του κράτους μέλους στο οποίο πρόκειται να λάβει χώρα η μεταποίηση διαβιβάζει αμέσως αντίγραφο της καταχωρισθείσας σύμβασης στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους παραγωγής. Εάν ο οργανισμός αυτός δεν διενεργεί ο ίδιος τους ελέγχους του καθεστώτος ενίσχυσης, διαβιβάζει αντίγραφο της καταχωρισθείσας σύμβασης στον οργανισμό ελέγχου.

3. Εάν σημειωθεί υπέρβαση κατά 15 μέρες, κατ' ανώτατο όριο, της προθεσμίας για τη σύναψη των συμβάσεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή για την κατάθεση των συμβάσεων καλλιέργειας που προβλέπεται στην παράγραφο 2, η ενίσχυση που πρόκειται να καταβληθεί μειώνεται κατά 20 %.

Άρθρο 171γστ

Συμβάσεις με ένωση παραγωγών

1. Όταν η σύμβαση καλλιέργειας συνάπτεται μεταξύ επιχειρήσεων πρώτης μεταποίησης και ένωσης παραγωγών, σημαδεύεται από κατάλογο με τα ονόματα των σχετικών γεωργών και την αντίστοιχη μέγιστη ποσότητα που πρέπει να παραδώσουν, την ακριβή τοποθεσία του αγροτεμαχίου και τη ζώνη στην οποία βρίσκονται τα σχετικά αγροτεμάχια, όπως αναφέρεται στο άρθρο 171γδ παράγραφος 3 στοιχεία γ), δ) και ε).

Ο κατάλογος αυτός κατατίθεται προς καταχώριση στον αρμόδιο οργανισμό, το αργότερο στις 15 Μαΐου του έτους συγκομιδής.

2. Οι ενώσεις παραγωγών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν δύνανται να διενεργούν πρώτη μεταποίηση καπνού.

3. Οι καπνοπαραγωγοί δεν δύνανται να ανήκουν σε περισσότερες της μιας ενώσεις παραγωγών.

Άρθρο 171γζ

Ελάχιστες ποιοτικές απαιτήσεις

Ο καπνός που παραδίδεται σε επιχειρήσεις μεταποίησης πρέπει να είναι υγιούς, ανόθευτος και σύμφωνος με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας και απαλλαγμένος από τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο παράρτημα XXVII. Αυστηρότερες ποιοτικές απαιτήσεις δύνανται να θεσπίζονται από το κράτος μέλος ή να συμφωνούνται από τα συμβαλλόμενα μέρη.

Άρθρο 171γη

Διαφορές

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι διαφορές οι σχετικές με την ποιότητα του καπνού που παραδίδεται στην επιχείρηση πρώτης μεταποίησης παραπέμπονται σε οργανισμό διατησίας. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες που διέπουν τη σύνθεση και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων των οργανισμών αυτών. Οι οργανισμοί διατησίας πρέπει να περιλαμβάνουν

ισάριθμους (έναν ή περισσότερους) εκπροσώπους των παραγωγών και των μεταποιητών.

Άρθρο 171γθ

Επίπεδο ενίσχυσης

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 110ια στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, τα κράτη μέλη καθορίζουν το ενδεικτικό ποσό της ενίσχυσης ανά χιλιόγραμμο και ανά ποικιλία ή ομάδα ποικιλιών καπνού πριν από τις 15 Μαρτίου του έτους συγκομιδής. Τα κράτη μέλη μπορούν να διαφοροποιούν το επίπεδο της ενίσχυσης ανάλογα με την ποιότητα του παραδιδόμενου καπνού. Για κάθε ποικιλία ή ομάδα ποικιλιών, το επίπεδο της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει το ποσό της προμοδότησης ανά ομάδα ποικιλιών που καθορίζεται για τη συγκομιδή 2005 από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 546/2002 του Συμβουλίου (*).

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το τελικό ποσό της ενίσχυσης ανά χιλιόγραμμο και ανά ποικιλία ή ομάδα ποικιλιών καπνού εντός 15 εργάσιμων ημερών από την ημέρα κατά την οποία έχει παραδοθεί όλος ο καπνός για την αντίστοιχη συγκομιδή. Εάν το συνολικό ποσό της αιτούμενης ενίσχυσης σε κάποιο κράτος μέλος υπερβαίνει το εθνικό όριο που καθορίζεται στο άρθρο 110ιβ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, όπως προσαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 110ιγ του κανονισμού αυτού, το κράτος μέλος προβαίνει σε γραμμική μείωση των ποσών που καταβάλλονται σε κάθε γεωργό.

Άρθρο 171γι

Υπολογισμός της πληρωμής ενίσχυσης

1. Η ενίσχυση που πρέπει να καταβληθεί στους γεωργούς υπολογίζεται βάσει του βάρους των φύλλων καπνού της σχετικής ποικιλίας ή σχετικής ομάδας ποικιλιών που αντιστοιχεί στην ελάχιστη απαιτούμενη ποιότητα και έχει παραληφθεί από τον πρώτο μεταποιητή.

2. Εάν το ποσοστό υγρασίας διαφέρει του επιπέδου που καθορίζεται στο παράρτημα XXVIII για τη σχετική ποικιλία, το βάρος προσαρμόζεται για κάθε ποσοστιαία μονάδα διαφοράς, εντός των ορίων ανοχής που ορίζονται στο εν λόγω παράρτημα.

3. Οι μέθοδοι για τον προσδιορισμό του ποσοστού υγρασίας, των επιπέδων και της συχνότητας δειγματοληψίας, καθώς και η μέθοδος υπολογισμού του προσαρμοσμένου βάρους παρατίθενται στο παράρτημα XXIX.

Άρθρο 171για

Παράδοση

1. Εκτός από τις περιπτώσεις ανωτέρας βίας, οι γεωργοί παραδίδουν το σύνολο της παραγωγής τους στην επιχείρηση πρώτης μεταποίησης έως τις 30 Απριλίου του έτους που ακολουθεί το έτος της συγκομιδής, ειδάλλως χάνουν το δικαίωμά τους για την ενίσχυση. Τα κράτη μέλη δύνανται να καθορίζουν προγενέστερη ημερομηνία.

2. Η παράδοση πραγματοποιείται είτε απευθείας στον τόπο στον οποίο θα γίνει η μεταποίηση του καπνού είτε, εφόσον επιτρέψει το κράτος μέλος, σε εγκεκριμένο κέντρο αγοράς. Ο αρμόδιος οργανισμός ελέγχου εγκρίνει τα εν λόγω κέντρα αγοράς που πρέπει να διαθέτουν τις κατάλληλες διευκολύνσεις, όργανα ζύγισης και εγκαταστάσεις.

3. Εάν ο μη μεταποιημένος καπνός δεν έχει παραδοθεί στους τόπους που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ή εάν ο μεταφορέας που μεταφέρει διαφορετικές ποσότητες καπνού από το κέντρο αγοράς στη μονάδα μεταποίησης δεν έχει έγκριση για την πραγματοποίηση της μεταφοράς, η επιχείρηση πρώτης μεταποίησης η οποία έχει παραλάβει τον σχετικό καπνό καταβάλλει στο κράτος μέλος χρηματικό ποσό ίσο προς την ενίσχυση για την υπό εξέταση ποσότητα καπνού. Το ποσό αυτό καταλογίζεται στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

Άρθρο 171γβ

Πληρωμή

Ο αρμόδιος οργανισμός του κράτους μέλους καταβάλλει την ενίσχυση στον γεωργό με βάση πιστοποιητικό ελέγχου που εκδίδεται από τον αρμόδιο οργανισμό ελέγχου, με το οποίο πιστοποιείται ότι ο καπνός έχει παραδοθεί.

Άρθρο 171γγ

Προκαταβολές

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 796/2004, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν καθεστώς προκαταβολών της ενίσχυσης για τον καπνό στους γεωργούς.

2. Οι αιτήσεις των παραγωγών για προκαταβολή υποβάλλονται μετά τις 16 Σεπτεμβρίου του έτους της συγκομιδής. Στις αιτήσεις επισυνάπτονται τα ακόλουθα έγγραφα, πλην αντιθέτων διατάξεων του κράτους μέλους, εφόσον το τελευταίο έχει ήδη τα έγγραφα αυτά στην κατοχή του:

- α) αντίγραφο της σύμβασης καλλιέργειας ή του αριθμού καταχώρισής της·
- β) γραπτή δήλωση του ενδιαφερόμενου παραγωγού, στην οποία αναφέρονται οι ποσότητες καπνού που είναι σε θέση να παραδώσει στη διάρκεια της τρέχουσας συγκομιδής.

3. Η πληρωμή της προκαταβολής, το μέγιστο ποσό της οποίας ισούται με το 50 % του καταβλητέου ποσού της ενίσχυσης, με βάση το ενδεικτικό επίπεδο ενίσχυσης που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 171γδ, υπόκειται στον όρο κατάθεσης εγγύησης ίσης προς το ποσό της προκαταβολής προσαυξημένο με 15 % του ποσού της προκαταβολής.

Η εγγύηση αποδεσμεύεται αφού καταβληθεί το συνολικό ποσό της ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85.

4. Η προκαταβολή πληρώνεται στις 16 Οκτωβρίου του έτους της συγκομιδής και εντός 30 ημερών από την υποβολή της αίτησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και με την προσκόμιση απόδειξης ότι έχει κατατεθεί η εγγύηση που αναφέρεται στην παράγραφο 3.

Η καταβληθείσα προκαταβολή αφαιρείται από το ποσό της πληρωτέας ενίσχυσης στον καπνό βάσει του άρθρου 171γβ.

5. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους συμπληρωματικούς όρους που διέπουν τη χορήγηση των προκαταβολών, και κυρίως την τελική ημερομηνία για την υποβολή αιτήσεων. Οι παραγωγοί δεν μπορούν να υποβάλουν αίτηση για προκαταβολή από τη στιγμή που έχουν αρχίσει τις παραδόσεις.

Άρθρο 171γδ

Διασυνοριακή μεταποίηση

1. Η ενίσχυση καταβάλλεται ή προκαταβάλλεται από το κράτος μέλος στο οποίο έχει παραχθεί ο καπνός.

2. Όταν ο καπνός υφίσταται επεξεργασία σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο έχει παραχθεί, το κράτος μέλος μεταποίησης, αφού διενεργήσει τους απαραίτητους ελέγχους, παρέχει στο κράτος μέλος παραγωγής όλες τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου αυτό να προβεί στην καταβολή της ενίσχυσης ή στην αποδέσμευση της εγγύησης.

Άρθρο 171γιε

Κοινοποιήσεις προς την Επιτροπή

1. Κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή, έως τις 31 Ιανουαρίου, το αργότερο, εκάστου έτους συγκομιδής:

- α) τα ονόματα και τις διευθύνσεις των οργανισμών που είναι υπεύθυνοι για την καταχώριση των συμβάσεων καλλιέργειας·
- β) τα ονόματα και τις διευθύνσεις των εγκεκριμένων επιχειρήσεων πρώτης μεταποίησης.

Η Επιτροπή δημοσιεύει κατάλογο των οργανισμών που είναι αρμόδιοι για την καταχώριση των συμβάσεων καλλιέργειας και των επιχειρήσεων πρώτης μεταποίησης στην σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

2. Κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κοινοποιεί άμεσα στην Επιτροπή τα εθνικά μέτρα που λήφθηκαν για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 171γιστ

Μεταβατικά μέτρα

Με την επιφύλαξη μελλοντικών τροποποιήσεων, οι παραγωγοί, των οποίων τα ποσοστά παραγωγής καπνού εξαγοράστηκαν κατά τις συγκομιδές 2002 και 2003 σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92, δικαιούνται από την 1η Ιανουαρίου 2006, για το υπόλοιπο των πέντε ετών συγκομιδής που έπονται του έτους στο οποίο εξαγοράστηκαν τα ποσοστά τους, να λάβουν ποσό ίσο προς ποσοστό της πριμοδότησης που χορηγήθηκε σε σχέση με τη συγκομιδή 2005, όπως εμφανίζεται στους πίνακες στο παράρτημα XXX. Τα ποσά αυτά καταβάλλονται πριν από τις 31 Μαΐου εκάστου έτους.

(*) ΕΕ L 84 της 28.3.2002, σ. 4.»

8) το άρθρο 172 τροποποιείται ως εξής:

α) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 3α και 3β:

«3α. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1591/2001 καταργείται. Ωστόσο, εξακολουθεί να εφαρμόζεται όσον αφορά την περίοδο εμπορίας 2005/2006.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 2005.

3β. Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 85/93 και (ΕΚ) αριθ. 2848/98 καταργούνται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2006. Ωστόσο, εξακολουθούν να εφαρμόζονται σε σχέση με τη συγκομιδή 2005.»

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Οι αναφορές στις καταργηθείσες πράξεις θεωρούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό, πλην του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 85/93.»

9) Το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού προστίθεται ως παραρτήματα XXIV έως XXX.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2006, με εξαίρεση το άρθρο 1 σημείο 4 το οποίο εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2005.

Για την Επιτροπή
Mariann FISCHER BOEL
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XXIV

Κοινή μεθοδολογία για τον υπολογισμό του ελαιοκομικού εκταρίου ΣΓΠ

Η κοινή μεθοδολογία βασίζεται σε αλγόριθμο ⁽¹⁾, ο οποίος καθορίζει την ελαιοκομική έκταση με αφετηρία τη θέση των επιλέξιμων ελαιόδεντρων χρησιμοποιώντας μέθοδο αυτόματης επεξεργασίας βασισμένη στο ΣΓΠ (σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών).

1. ΟΡΙΣΜΟΙ

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, με τους όρους που ακολουθούν, νοείται:

- α) “ελαιοκομικό αγροτεμάχιο”: ένα συνεχές τμήμα έκτασης που συγκεντρώνει επιλέξιμα ελαιόδενδρα σε παραγωγή τα οποία γεινιάζουν όλα με ένα επιλέξιμο ελαιόδενδρο το οποίο βρίσκεται σε μια δεδομένη μέγιστη απόσταση·
- β) “επιλέξιμο ελαιόδενδρο”: ελαιόδενδρο το οποίο φυτεύτηκε πριν από την 1η Μαΐου 1998 ή, για την Κύπρο και τη Μάλτα, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2001, ή ελαιόδενδρο υποκατάστασης ή κάθε ελαιόδενδρο που φυτεύτηκε στο πλαίσιο ενός προγράμματος εγκεκριμένου από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1638/98 και το οποίο είναι καταχωρισμένο στο σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών·
- γ) “διάσπαρτο επιλέξιμο ελαιόδενδρο”: επιλέξιμο ελαιόδενδρο σε παραγωγή που δεν ανταποκρίνεται στους απαραίτητους όρους προκειμένου να συμπεριληφθεί σε ένα ελαιοκομικό αγροτεμάχιο·
- δ) “επιλέξιμο ελαιόδενδρο σε παραγωγή”: επιλέξιμο ελαιόδενδρο είδους που κατατάσσεται ως ήμερο, ζωντανό, που έχει φυτευτεί μόνιμα, ανεξαρτήτως της ηλικίας και κατάστασής του, το οποίο έχει ενδεχομένως περισσότερους κορμούς που απέχουν μεταξύ τους λιγότερο από 2 μέτρα.

2. ΣΤΑΔΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΤΟΥ ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΕΛΑΙΩΝΕΣ

Στάδιο 1: ανάλυση γειννίαςσης

Η ανάλυση της παραμέτρου γειννίαςσης (P1) ορίζει την ανώτατη απόσταση γειννίαςσης μεταξύ των ελαιόδεντρων δηλώνοντας εάν είναι διάσπαρτα ή εάν ανήκουν στο ίδιο ελαιοκομικό αγροτεμάχιο. Το P1 είναι η ακτίνα που ξεκινάει από ένα επιλέξιμο ελαιόδενδρο και ορίζει έναν κύκλο στον οποίο πρέπει να βρίσκονται άλλα επιλέξιμα ελαιόδενδρα ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι ανήκουν στην ίδια “ελαιοκομική περίμετρο”.

Η P1 ορίζεται σε 20 μέτρα, πράγμα το οποίο ανταποκρίνεται σε μέγιστη αγρονομική τιμή για τις περισσότερες περιφέρειες. Σε ορισμένες περιφέρειες εκτατικής καλλιέργειας, οι οποίες προσδιορίζονται από το κράτος μέλος, όπου οι μέσες αποστάσεις φύτευσης υπερβαίνουν τα 20 μέτρα, το κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να ορίσει την P1 δύο φορές μεγαλύτερη από τη μέγιστη απόσταση φύτευσης της περιοχής. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος πρέπει να διατηρεί τα έγγραφα που δικαιολογούν την εφαρμογή αυτής της εξαιρέσης.

Τα επιλέξιμα ελαιόδενδρα τα οποία αποτελούν μέρος ελαιώνων με απόσταση ανώτερη από την P1 θεωρούνται ως διάσπαρτα επιλέξιμα ελαιόδενδρα.

Σε ένα πρώτο στάδιο, η εφαρμογή της παραμέτρου P1 ορίζει την απόσταση της γειννίαςσης των επιλέξιμων ελαιόδεντρων. Μία ζώνη παρεμβολής τοποθετείται γύρω από όλα τα σημεία (τα κέντρα βάρους των ελαιόδεντρων), τα δε πολύγωνα που δημιουργούνται έτσι συγχωνεύονται και στη συνέχεια η εξεύρεση του μεγέθους των πολυγώνων καθορίζει ποια είναι τα διάσπαρτα επιλέξιμα ελαιόδενδρα.

Στάδιο 2: απόδοση τυπικής έκτασης στα διάσπαρτα επιλέξιμα ελαιόδενδρα

Μετά την εφαρμογή της P1, τα ελαιόδενδρα κατανέμονται σε δύο κατηγορίες:

- επιλέξιμα ελαιόδενδρα που ανήκουν σε ελαιοκομική περίμετρο,
- διάσπαρτα επιλέξιμα ελαιόδενδρα.

⁽¹⁾ Μέθοδος ονομαζόμενη OLIAREA η οποία εκπονήθηκε από το Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η έκταση που αποδίδεται σε ένα διάσπαρτο ελαιόδενδρο, P2, ορίζεται σε 100 m^2 , δηλαδή κύκλος ακτίνας 5,64 m, με κέντρο το διάσπαρτο επιλέξιμο ελαιόδενδρο.

Στάδιο 3: εφαρμογή της εσωτερικής ζώνης παρεμβολής P3

Πρέπει να καθοριστεί μία έκταση η οποία πρέπει να συνδέεται με την ελαιοκομική περίμετρο και ένα πολύγωνο του οποίου το σχήμα αντιπροσωπεύει τον ελαιώνα.

Πρώτα απ' όλα δημιουργείται ένα δίκτυο γραμμών οι οποίες συνδέουν όλα τα επιλέξιμα ελαιόδενδρα της ομάδας, των οποίων η απόσταση που τα χωρίζει είναι μικρότερη από την απόσταση P1.

Στη συνέχεια, η έκταση που ορίζεται ως "εσωτερική ζώνη παρεμβολής" τοποθετείται πάνω σε κάθε μία από αυτές τις γραμμές. Η εσωτερική ζώνη παρεμβολής ορίζεται ως μια σειρά σημείων, η απόσταση των οποίων από τις γραμμές του δικτύου είναι ίση ή μικρότερη από μια τιμή που ορίζεται ως το "πλάτος της εσωτερικής ζώνης παρεμβολής". Για να αποφευχθεί ο σχηματισμός νησίδων οι οποίες θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως "μη ελαιοκομικές" εντός ενός κανονικά φυτεμένου ελαιώνα, το πλάτος της εσωτερικής ζώνης παρεμβολής πρέπει να είναι ίσο με το ήμισυ της απόστασης P1.

Ο συνδυασμός όλων των εσωτερικών ζωνών παρεμβολής αποτελεί μία πρώτη προσέγγιση της έκτασης που αποδίδεται στην ομάδα ελαιοδένδρων, δηλαδή της έκτασης του ελαιώνα.

Στάδιο 4: Εφαρμογή της εξωτερικής ζώνης παρεμβολής P4

Η τελική έκταση του ελαιώνα και το τελικό σχήμα του πολυγώνου που αντιπροσωπεύει την εν λόγω έκταση αποδίδονται χρησιμοποιώντας μια δεύτερη ζώνη παρεμβολής ονομαζόμενη "εξωτερική ζώνη παρεμβολής".

Μια διαφορετική ζώνη παρεμβολής, ονομαζόμενη "εξωτερική ζώνη παρεμβολής" εφαρμόζεται εξωτερικά του δικτύου των γραμμών που συνδέουν όλα τα επιλέξιμα ελαιόδενδρα που βρίσκονται κατά μήκος των ορίων του ελαιώνα. Η εξωτερική ζώνη παρεμβολής είναι μία σειρά σημείων των οποίων η απόσταση από την εξωτερική περίμετρο του δικτύου είναι ίση ή μικρότερη από τη τιμή που ορίζεται ως "πλάτος της εξωτερικής ζώνης παρεμβολής". Η εξωτερική ζώνη παρεμβολής εφαρμόζεται μόνον στην εξωτερική πλευρά κάθε γραμμής που συνορεύει με το δίκτυο, ενώ η εσωτερική ζώνη παρεμβολής συνεχίζει να εφαρμόζεται στην εσωτερική πλευρά.

Η "εξωτερική" ζώνη παρεμβολής ορίζεται ως το ήμισυ της μέσης απόστασης φύτευσης του σχετικού ελαιοκομικού αγροτεμαχίου (δ), με ελάχιστο κατώφλιο 2,5 m.

Η μέση αυτή απόσταση μεταξύ των επιλέξιμων ελαιοδένδρων υπολογίζεται εφαρμόζοντας τον ακόλουθο τύπο:

$$\text{Μέση απόσταση φύτευσης } \delta = \sqrt{\frac{A}{N}}$$

Όπου A = η έκταση της ομάδας ελαιοδένδρων και N = ο αριθμός ελαιοδένδρων.

Η μέση απόσταση φύτευσης θα υπολογιστεί με διανοδιαλήψεις.

— Η πρώτη μέση απόσταση φύτευσης δ_1 θα υπολογιστεί χρησιμοποιώντας την έκταση (A_1) που λαμβάνεται εφαρμόζοντας μόνο το P3 (εσωτερική ζώνη παρεμβολής).

— Μια νέα έκταση A_2 θα υπολογιστεί στη συνέχεια χρησιμοποιώντας την εξωτερική ζώνη παρεμβολής $\delta_2 = \delta_1/2$.

— Η A_n θα ληφθεί κατά τον τρόπο αυτό, όταν η διαφορά μεταξύ A_{n-1} και A_n δεν θεωρείται πλέον σημαντική.

Ως εκ τούτου, η P4 καθίσταται:

$$P4 = \text{μέγιστο } [2,5 \text{ m} \cdot 1/2 \delta_n]$$

$$\text{Όπου } \delta_n = \sqrt{\frac{A}{N}}$$

Στάδιο 5: Καθορισμός της ελαιοκομικής έκτασης

— Στάδιο 5α: καθορισμός του πολυγώνου του Νομοποι

Οι εσωτερικές και εξωτερικές ζώνες παρεμβολής (P3 και P4) συνδυάζονται για την επίτευξη του τελικού αποτελέσματος. Το αποτέλεσμα είναι μια γραφική παράσταση του οποίου η ελαιοκομική περίμετρος και η ελαιοκομική έκταση καταχωρίζονται στη βάση δεδομένων του ΣΓΠ του ελαιοκομικού τομέα.

Εναλλακτικά, μπορεί να μετατραπεί σε πολύγωνα Νομοποι, που συνδέουν μία έκταση με κάθε επιλέξιμο ελαιόδενδρο. Ένα πολύγωνα Νομοποι ορίζεται ως ένα "πολύγωνα του οποίου το εσωτερικό αποτελείται από όλα τα σημεία του σχεδίου τα οποία βρίσκονται περισσότερο κοντά σε ένα συγκεκριμένο σημείο του δικτύου από ό,τι σε οποιοδήποτε άλλο".

— Στάδιο 5β: Αποκλεισμός των μερών που υπερβαίνουν το όριο του αγροτεμαχίου αναφοράς

Καταρχήν, οι ελαιοκομικές περιμέτροι πρέπει να τοποθετούνται επί των ορίων των αγροτεμαχίων αναφοράς.

Στην συνέχεια, τα μέρη των ελαιοκομικών περιμέτρων που υπερβαίνουν τα όρια του αγροτεμαχίου αναφοράς απαλείφονται.

— Στάδιο 5γ: Ενσωμάτωση των νησίδων που είναι μικρότερες από 100 m²

Πρέπει να εφαρμοστεί ανοχή με τη βοήθεια ενός κατωφλίου όσον αφορά το μέγεθος των "νησίδων" (δηλαδή μέρη του αγροτεμαχίου που δεν καλύπτονται από τα επιλέξιμα ελαιόδενδρα, αφού εφαρμοστεί η μέθοδος), και αυτό προκειμένου να αποφευχθεί ο σχηματισμός ασημαντων νησίδων. Ωστόσο, οι "νησίδες" που είναι μικρότερες από 100 m² μπορούν να ενσωματωθούν. Οι "νησίδες" οι οποίες λαμβάνονται υπόψη είναι:

— Οι "εσωτερικές νησίδες" (στο εσωτερικό της ελαιοκομικής περιμέτρου που δημιουργείται από την OLIAREA) οι οποίες προκύπτουν από την εφαρμογή των παραμέτρων P1 και P3·

— Οι "εξωτερικές νησίδες" (στο εσωτερικό του αγροτεμαχίου αναφοράς αλλά στο εξωτερικό του ελαιοκομικού αγροτεμαχίου) οι οποίες προκύπτουν από την εφαρμογή της P4 και της διατομής μεταξύ των αγροτεμαχίων αναφοράς και των ελαιοκομικών περιμέτρων.

Στάδιο 6: Αποκλεισμός των μη επιλέξιμων ελαιοδένδρων

Στην περίπτωση που υπάρξουν επιλέξιμα ελαιόδενδρα εντός του ελαιοκομικού αγροτεμαχίου, η έκταση που επιτυγχάνεται μετά το στάδιο 5 πρέπει να πολλαπλασιαστεί επί τον αριθμό επιλέξιμων ελαιοδένδρων και να διαιρεθεί δια του συνολικού αριθμού των ελαιοδένδρων του ελαιοκομικού αγροτεμαχίου. Η έκταση που υπολογίζεται έτσι αποτελεί την επιλέξιμη ελαιοκομική έκταση για ενίσχυση στους ελαιώνες.

3. ΣΤΑΔΙΑ ΤΟΥ ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΝΙΑΙΑΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Προκειμένου να καθορισθεί ο αριθμός των εκταρίων που λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς του άρθρου 43 παράγραφος 1, και του παραρτήματος VII στοιχείο Η του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (προσδιορισμός των δικαιωμάτων για την πληρωμή), τα στάδια 1 έως 5 του αλγόριθμου που περιγράφονται ανωτέρω εφαρμόζονται και το στάδιο 6 δεν εφαρμόζεται. Ωστόσο, η έκταση των διάσπαρτων ελαιοδένδρων που αναφέρεται στο στάδιο 2 δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη.

Στην περίπτωση αυτή, μετά το στάδιο 5, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να ενσωμάτωση στην ελαιοκομική έκταση των νησίδων που είναι μεγαλύτερες από 100 m² γεωργικές εκτάσεις οι οποίες δεν παρήγαγαν δικαίωμα, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, στις άμεσες ενισχύσεις ο πίνακας των οποίων παρατίθεται στο παράρτημα VI του κανονισμού 1782/2003, με εξαίρεση τις εκτάσεις οι οποίες είναι φυτευμένες με μόνιμες καλλιέργειες και τα δάση. Εάν επιλεγεί η διάταξη αυτή, εφαρμόζεται σε όλους τους γεωργούς του κράτους μέλους.

Τα κράτη μέλη πρέπει να διατηρούν απόδειξη της εν λόγω παρέκκλισης και των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν στο ελαιοκομικό ΣΓΠ.

Η ίδια προσέγγιση εφαρμόζεται για τον υπολογισμό του αριθμού εκταρίων που είναι επιλέξιμα δυνάμει του άρθρου 44 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (χρησιμοποίηση των δικαιωμάτων πληρωμής).

4. ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν αυτόν τον αλγόριθμο ως στοιχείο λειτουργικότητας του ελαιοκομικού τους ΣΓΠ προσαρμόζοντάς τον στο οικείο σύστημα πληροφορικής. Τα αποτελέσματα κάθε σταδίου του αλγόριθμου πρέπει να καταχωρίζονται για κάθε αγροτεμάχιο στο ελαιοκομικό ΣΓΠ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XXV

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ ΚΑΠΝΟΥ

όπως αναφέρεται στο άρθρο 171γα

I. FLUE-CURED

Virginia	Wisła
Virginia D and hybrids thereof	Wilia
Bright	Waleria
Wiślica	Watra
Virginia SCR IUN	Wanda
Wiktoria	Weneda
Wiecha	Wenus
Wika	DH 16
Wala	DH 17

II. LIGHT AIR-CURED

Burley	Tennessee 90
Badischer Burley και υβρίδια	Baca
Maryland	Bocheński
Bursan	Bonus
Bachus	NC 3
Božek	Tennessee 86
Boruta	

III. DARK AIR-CURED

Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	Goyano
Paraguay και υβρίδια	Hybrids de Geudertheimer
Dragon Vert και υβρίδια	Beneventano
Philippin	Brasile Selvaggio και παρεμφερείς ποικιλίες
Petit Grammont (Flobecq)	Fermented Burley
Semois	Havanna
Appelterre	Prezydent
Nijkerk	Mieszko
Misionero και υβρίδια	Milenium
Rio Grande και υβρίδια	Małopolitanin
Forchheimer Havanna IIc	Makar
Nostrano del Brenta	Mega
Resistente 142	

IV. FIRE-CURED

Kentucky και υβρίδια
Moro di Cori
Salento
Kosmos

V. SUN-CURED

Xanti-Yaka

Perustitza

Samsun

Erzegovina και παρεμφερείς ποικιλίες

Myrodata Smyrnis, Trapezous και Phi I

Kaba Koulak (μη κλασσική)

Tsebelia

Mavra

VI. BASMAS

VII. KATERINI ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΕΙΣ ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ

VIII. KABA KOULAK (ΚΛΑΣΣΙΚΗ)

Elassona

Myrodata Agrinion

Zichnomyrodata

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XXVI

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΖΩΝΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

όπως αναφέρονται στο άρθρο 171γγ

Ομάδα ποικιλιών σύμφωνα με το παράρτημα I	Κράτος μέλος	Ζώνες παραγωγής
I. Flue cured	<p>Γερμανία</p> <p>Ελλάδα</p> <p>Γαλλία</p> <p>Ιταλία</p> <p>Ισπανία</p> <p>Πορτογαλία</p> <p>Αυστρία</p>	<p>Schleswig-Holstein, Lower Saxony, Bavaria, Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Brandenburg, Mecklemburg-Pomerania, Saxony, Saxony-Anhalt, Thuringia</p> <p>Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne, Limousin, Champagne-Ardenne, Alsace, Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Loire Region, Centre, Poitou-Charentes, Brittany, Languedoc-Roussillon, Normandy, Burgundy, Nord-pas-de-Calais, Picardy, Île-de-France</p> <p>Friuli, Veneto, Lombardy, Piedmont, Tuscany, Marche, Umbria, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Calabria</p> <p>Extremadura, Andalusia, Castile-Leon, Castile-La Mancha</p> <p>Beiras, Ribatejo Oeste, Alentejo, Autonomous Region of the Azores</p>
II. Light air-cured	<p>Βέλγιο</p> <p>Γερμανία</p> <p>Ελλάδα</p> <p>Γαλλία</p> <p>Ιταλία</p> <p>Ισπανία</p> <p>Πορτογαλία</p> <p>Αυστρία</p>	<p>Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bavaria, Brandenburg, Mecklenburg-Pomerania, Saxony, Saxony-Anhalt, Thuringia</p> <p>Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne, Limousin, Poitou-Charentes, Brittany, Loire Region, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace, Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardy, Nord-Pas-de-Calais, Upper Normandy, Lower Normandy, Burgundy, Réunion, Île-de-France</p> <p>Veneto, Lombardy, Piedmont, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Sicily, Friuli, Tuscany, Marche</p> <p>Extremadura, Andalusia, Castile-Leon, Castile-La Mancha</p> <p>Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, Autonomous Region of the Azores</p>

Ομάδα ποικιλιών σύμφωνα με το παράρτημα I	Κράτος μέλος	Ζώνες παραγωγής
III. Dark air-cured	<p>Βέλγιο</p> <p>Γερμανία</p> <p>Γαλλία</p> <p>Ιταλία</p> <p>Ισπανία</p> <p>Αυστρία</p>	<p>Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bavaria, Brandenburg, Mecklenburg-Pomerania, Saxony, Saxony-Anhalt, Thuringia</p> <p>Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne, Limousin, Poitou-Charentes, Brittany, Loire Region, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace, Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardy, Nord-Pas-de-Calais, Upper Normandy, Lower Normandy, Burgundy, Réunion</p> <p>Friuli, Trentino, Veneto, Tuscany, Lazio, Molise, Campania, Sicily</p> <p>Extremadura, Andalusia, Castile-Leon, Castile-La Mancha, Valencia (Autonomous Community), Navarre, Rioja, Catalonia, Madrid, Galicia, Asturia, Cantabria, area of Compezo in the Basque Country, La Palma (Canary Islands).</p>
IV. Fire-cured	<p>Ιταλία</p> <p>Ισπανία</p>	<p>Veneto, Tuscany, Umbria, Lazio, Campania, Marche</p> <p>Extremadura, Andalusia</p>
V. Sun-cured	<p>Ελλάδα</p> <p>Ιταλία</p>	<p>Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Sicily</p>
VI. Basmás	Ελλάδα	
VII. Katerini and similar Varieties	<p>Ελλάδα</p> <p>Ιταλία</p>	<p>Lazio, Abruzzi, Campania, Basilicata</p>
VIII. Kaba Koulak classic, Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata	Ελλάδα	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XXVII

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΠΟΙΟΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

όπως αναφέρονται στο άρθρο 171γζ

Επιλέξιμος για την ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 171γθ είναι ο καπνός υγιούς ανόδευτης και σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας, λαμβανομένων υπόψη των τυπικών χαρακτηριστικών της κάθε ποικιλίας, και ο οποίος δεν εμφανίζει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- α) τεμάχια φύλλων·
 - β) φύλλα πολύ σκισμένα από το χαλάζι·
 - γ) φύλλα των οποίων η επιφάνεια έχει υποστεί βλάβες κατά περισσότερο από το ένα τρίτο·
 - δ) φύλλα που έχουν προσβληθεί κατά περισσότερο από 25 % της επιφάνειάς τους από ασθένειες ή από προσβολές εντόμων·
 - ε) φύλλα που παρουσιάζουν κατάλοιπα φυτοφαρμάκων·
 - στ) μη ώριμα φύλλα χλωρού πράσινου χρωματιστού·
 - ζ) φύλλα που έχουν προσβληθεί από παγετό·
 - η) μουχλιασμένα ή σάπια φύλλα·
 - θ) φύλλα που έχουν μη αποξηραμένες νευρώσεις, υγρά ή προσβεβλημένα από σήψη ή που έχουν λιπαρές ή χοντρές πλευρές·
 - ι) φύλλα που προέρχονται από τους οφθαλμούς·
 - ια) φύλλα που έχουν ασυνήθη οσμή για την εν λόγω ποικιλία·
 - ιβ) φύλλα που έχουν λερωθεί από προσφυή χρώματα·
 - ιγ) φύλλα, το ποσοστό υγρασίας των οποίων ξεπερνά τις ανοχές που καθορίζονται στο παράρτημα XXVIII.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XXVIII

ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΓΡΑΣΙΑΣ

όπως αναφέρεται στο άρθρο 171γι

Ομάδα ποικιλιών	Ποσοστό υγρασίας (%)	Ανοχή (%)
I. Flue-cured	16	4
II. Light air-cured		
Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο, Αυστρία, Πορτογαλία, Αυτόνομη Περιφέρεια των Αζορών	22	4
Άλλα κράτη μέλη και άλλες ανα- γνωρισμένες ζώνες παραγωγής στην Πορτογαλία	20	6
III. Dark air-cured		
Βέλγιο, Γερμανία, Γαλλία, Αυστρία Άλλα κράτη μέλη	26	4
IV. Fire-cured	22	6
V. Sun-cured	22	4
VI. Basmás	16	4
VII. Κατερίνη	16	4
VIII. Kaba Koulak κλασσικό,		
Ελασσόνα, Μυρωδάτα	16	4
Αγρινίου, Ζαχαρομυρωδάτα	16	4

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΧΙΧ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΥΓΡΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΚΑΤΕΡΓΑΣΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

όπως αναφέρεται στο άρθρο 171γ

I. ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΟΥΝ

A. Μέθοδος Beaudesson

1. Εξοπλισμός

Κλίβανος Beaudesson EM 10

Ηλεκτρικός ξηραντήρας θερμού αέρος στον οποίο ο αέρας διαπερνά το προς αποξήρανση δείγμα διαβιβαζόμενος με τη βοήθεια ειδικού ανεμιστήρα. Το ποσοστό υγρασίας προσδιορίζεται πριν και μετά την ξήρανση, ενώ η διάταξη ζυγίσσεως είναι βαθμολογημένη με τέτοιο τρόπο, ώστε η ένδειξη που δίδεται για τη μάζα 10 g επί της οποίας γίνεται ο προσδιορισμός να αντιστοιχεί απευθείας στην τιμή του ποσοστού υγρασίας σε % (τοίς εκατό).

2. Διαδικασία

Ζυγίζονται 10 g σε ειδικό σκεύος με διάτρητο πυθμένα, το οποίο τοποθετείται στη συνέχεια σε στήλη ξηράνσεως, όπου συγκρατείται από ένα σπειρώμα. Ο κλίβανος τίθεται σε λειτουργία επί πέντε λεπτά κατά τη διάρκεια των οποίων ο θερμός αέρας προκαλεί την ξήρανση του δείγματος σε θερμοκρασία γειτονική των 100 °C.

Μετά από πέντε λεπτά, ένας αυτόματος διακόπτης, διακόπτει τη διαδικασία. Η θερμοκρασία στην οποία έφθασε ο αέρας στο τέλος της ξηράνσεως διαπιστώνεται από ένα ενσωματωμένο θερμομέτρο. Το δείγμα ζυγίζεται: η υγρασία του δίδεται με απευθείας ένδειξη και διορθούται, αν χρειάζεται, κατά μερικά δέκατα επί τοις εκατό, περισσότερο ή λιγότερο ανάλογα με την αναγνωσθείσα θερμοκρασία, με τη βοήθεια διαγράμματος που συνοδεύει το όργανο.

B. Μέθοδος Brabender

1. Εξοπλισμός

Κλίβανος Brabender:

Ηλεκτρικός ξηραντήρας που αποτελείται από ένα θερμορρυθμιζόμενο κύλινδρο αεριζόμενο με δυναμική μεταφορά, στον οποίο τοποθετούνται συγχρόνως 10 μεταλλικές κάψες, περιέχουσες κάθε μία τους, 10 gr καπνού. Οι κάψες αυτές τοποθετούνται πάνω σε περιστρεφόμενη βάση με 10 θέσεις, που επιτρέπει, χάρη σ'ένα κεντρικό μηχανισμό, να οδηγείται αλληλοδιαδόχως μετά την ξήρανση, καθεμία από τις κάψες, σε μία θέση ζυγίσσεως ευρισκόμενη μέσα στο φούρνο (ένα σύστημα μοχλών επιτρέπει τη διαδοχική τοποθέτηση των καψών στο δίσκο του ενσωματωμένου ζυγού, χωρίς να χρειάζεται να εξαχθούν τα δείγματα από το θάλαμο. Ο ζυγός είναι οπτικής ενδείξεως και δίνει απευθείας ανάγνωση του ποσοστού υγρασίας).

Ένας δεύτερος ζυγός είναι προσαρτημένος στο όργανο που χρησιμοποιείται μόνο για τη ζύγιση αρχικών ποσοτήτων.

2. Διαδικασία

Ρύθμιση του θερμοστάτη στους 110 °C.

Ρύθμιση του θαλάμου σε προθέρμανση, τουλάχιστον 15 λεπτά.

Ζύγιση 10 ποσοτήτων των 10 g.

Γέμισμα του κλιβάνου.

Αποξήρανση δειγμάτων επί 50 λεπτά.

Ανάγνωση των βαρών για τον προσδιορισμό των ποσοστών υγρασίας.

Γ. Άλλες μέθοδοι

Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν άλλες μεθόδους μέτρησης, βασισμένες ιδίως στον προσδιορισμό της ηλεκτρικής αντίστασης ή στις διηλεκτρικές ιδιότητες της παρτίδας, με την προϋπόθεση ότι βαθμονομούν τα εξαγόμενα από αυτές τις μετρήσεις αποτελέσματα εξετάζοντας ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα με τις μεθόδους που αναφέρονται στα σημεία Α και Β.

II. ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ

Ενεργούμε κατά τον ακόλουθο τρόπο για τη δειγματοληψία των καπνών σε φύλλα προκειμένου να προσδιοριστούν τα ποσοστά υγρασίας τους με τις μεθόδους που αναφέρονται στα σημεία Α και Β.

1. Επιλογή δειγμάτων

Επιλέγουμε από κάθε δέμα έναν αριθμό φύλλων, ανάλογο με το βάρος του. Ο αριθμός των φύλλων πρέπει να είναι επαρκής για να αντιπροσωπεύει κατάλληλα το δέμα.

Πρέπει να παραλαμβάνεται ίσος αριθμός φύλλων από την εξωτερική πλευρά, τον εσωτερικό και τον ενδιάμεσο χώρο.

2. Ομογενοποίηση

Αναμιγνύονται όλα τα φύλλα που έχουν επιλεγεί μέσα σ'ένα σάκο από πλαστικό, και προβαίνουμε σε τεμαχισμό κατά λωρίδες μερικών χιλιογράμμων (πλάτος λωρίδας 0,4 έως 2 χιλιοστόμετρα).

3. Επιμέρους δειγματοληψία

Μετά τον τεμαχισμό, αναμιγνύουμε με πολύ προσοχή τον κομμένο καπνό και λαμβάνουμε ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα.

4. Μετρήσεις

Οι μετρήσεις πρέπει να γίνονται επί του συνόλου του περιορισμού αυτού του δείγματος και πρέπει να λαμβάνονται προφυλάξεις ώστε:

- να μην υπάρχουν μεταβολές υγρασίας (δοχεία ή σάκος στεγανός),
- να μην καταστραφεί η ομοιογένεια του δείγματος λόγω καθίζησης βαρύτερων τεμαχίων δια μέσου των ελαφρότερων.

III. ΕΠΙΠΕΔΑ ΚΑΙ ΣΥΧΝΟΤΗΤΕΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ

Ο αριθμός των δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν για τον προσδιορισμό του ποσοστού υγρασίας του ακατέργαστου καπνού πρέπει να είναι για κάθε παράδοση τουλάχιστον ίσος με 3 ανά παραγωγό για κάθε ομάδα ποικιλιών. Ο παραγωγός, καθώς και η επιχείρηση πρώτης μεταποίησης μπορούν να ζητήσουν κατά την παράδοση του καπνού να αυξηθεί ο αριθμός των δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν.

Το βάρος του καπνού που παραδίδεται κατά τη διάρκεια της ίδιας ημέρας ανά ομάδα ποικιλιών προσαρμόζεται βάσει του μέσου ποσοστού υγρασίας που έχει μετρηθεί. Δεν υφίσταται προσαρμογή του βάρους, για το οποίο καταβάλλεται η ενίσχυση, εάν το μέσο ποσοστό υγρασίας που έχει μετρηθεί είναι κατώτερο ή ανώτερο κατά λιγότερο από μία μονάδα σε σχέση με την υγρασία αναφοράς.

Το προσαρμοσμένο βάρος είναι: το καθαρό συνολικό βάρος του καπνού που παραδίδεται σε μία ημέρα ανά ομάδα ποικιλιών x (100-μέσος δείκτης υγρασίας)/(100-δείκτης υγρασίας αναφοράς για τη σχετική ποικιλία). Ο μέσος δείκτης υγρασίας πρέπει να αποτελεί ακέραιο αριθμό, ο οποίος στρογγυλοποιείται προς τα κάτω για τους δεκαδικούς μεταξύ 0,01 και 0,49 ή προς τα άνω για τους δεκαδικούς μεταξύ 0,50 και 0,99.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XXX

ΕΞΑΓΟΡΕΣ ΠΟΣΟΣΤΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΓΚΟΜΙΔΕΣ 2002 ΚΑΙ 2003

όπως αναφέρεται στο άρθρο 171γιε

Παραγωγοί με ποσόστωση παραγωγής κάτω των 10 τόνων					
Ομάδα ποικιλιών	Έτος				
	1 ^ο	2 ^ο	3 ^ο	4 ^ο	5 ^ο
Ποσοστώσεις ομάδας I	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας II	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας III					
— Συγκομιδή 2002	40 %	40 %	25 %	25 %	20 %
— Συγκομιδή 2003	75 %	75 %	50 %	25 %	25 %
Ποσοστώσεις ομάδας IV	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας V	100 %	100 %	75 %	50 %	50 %
Ποσοστώσεις ομάδας VI	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας VII	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας VIII	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %

Παραγωγοί με ποσόστωση παραγωγής από 10 τόνους έως 40 τόνους					
Ομάδα ποικιλιών	Έτος				
	1 ^ο	2 ^ο	3 ^ο	4 ^ο	5 ^ο
Ποσοστώσεις ομάδας I	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας II	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας III					
— Συγκομιδή 2002	35 %	35 %	20 %	20 %	20 %
— Συγκομιδή 2003	75 %	50 %	40 %	20 %	20 %
Ποσοστώσεις ομάδας IV	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας V	90 %	90 %	50 %	50 %	50 %
Ποσοστώσεις ομάδας VI	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας VII	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας VIII	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %

Παραγωγοί με ποσόστωση παραγωγής 40 τόνους ή περισσότερους					
Ομάδα ποικιλιών	Έτος				
	1 ^ο	2 ^ο	3 ^ο	4 ^ο	5 ^ο
Ποσοστώσεις ομάδας I	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας II	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας III					
— Συγκομιδή 2002	30 %	30 %	20 %	15 %	15 %
— Συγκομιδή 2003	65 %	65 %	20 %	20 %	20 %
Ποσοστώσεις ομάδας IV	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας V	75 %	75 %	40 %	40 %	40 %
Ποσοστώσεις ομάδας VI	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας VII	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
Ποσοστώσεις ομάδας VIII	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %*